

Dosar penal nr. 1-979/2023
PIGD 1-18152025-12-1-19042023

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

12 martie 2026

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, judecător

Cușcă Liliana

Grefieri

Loredana

Dmitriev Victor, Guțu

Cu participarea:

Procurorilor

Bocșanean Mariana,

Prisacari Vadim

Avocaților inculpatului

Zamă Vitalie, Tataru

Gheorghe

Inculpatului

Bahnaru Radu

Avocaților părții vătămate

Babenco Borislav,

Frunză Alexei

Părții

vătămate

Alună Valeriu

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 190 alin. (5) și art. 196 alin. (4) din Codul penal în privința lui

Bahnaru Radu *****, născut la *****,
IDNP: *****, de naționalitate moldovean, cetățean al
Republicii Moldov și a României, domiciliat în *****,
studii superioare, angajat în câmpul muncii, supus
militar, căsătorit, fără persoane la întreținere,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03 mai 2018 – 19 aprilie 2019;

În instanța de apel: 05 iunie 2019 – 24 septembrie 2020;

În instanța de recurs: 23 noiembrie 2020 – 14 decembrie 2021;

La rejudecare în instanța de apel: 21 februarie 2022 – 18 ianuarie 2023;

La rejudecare în prima instanță:

În procedura judecătorului Ungureanu Elena: 19 aprilie 2023 - 20 martie 2024;

În procedura judecătorului Cușcă Liliana: 20 aprilie 2024 – 12 martie 2026.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța,

A C O N S T A T A T :

1. Bahnaru Radu ***** în perioada lunii mai-iunie 2016, a purtat negocieri cu Valeriu Alună, cunoștința comună a lui Radu Bahnaru și Iurie Mihalachi, (ambii cofondatori SRL „Green Hills Mall”), de o perioadă de peste 10 ani, în care fiind stabilite relații de încredere reciprocă, care fiind interesat în participarea cu Iurie Mihalachi în proiectul imobiliar comun, prin valorificarea terenurilor pentru construcții, deținute de către „Green Hills Mall” SRL, din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, iar pe final au convenit pentru înstrăinarea cotei sale de 50% din capitalul statutar al SRL „Green Hills Mall”, cu activele deținute sub forma de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții menționate.

Însă anterior, în perioada anilor 2013 - 2015, Radu Bahnaru deținând cota de 50% din capitalul social al SRL „Green Hills Mall”, acționând în complicitate cu alte persoane, au depozitat „Green Hills Mall” SRL de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții, din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, prin transmiterea ilicită și înregistrarea dreptului de locațiune asupra terenurilor menționate după SRL „SH Imobil”, SRL „SDG Comerț” și SRL „SDG Consulting”, firme gestionate de facto, inclusiv și de către Radu Bahnaru, fapt necunoscut de către Iurie Mihalachi și Valeriu Alună.

Astfel, la situația din luna mai 2016, „Green Hills Mall” SRL, nu mai deținea careva active, cu excepția capitalului statutar de 5400 lei.

Prin urmare, Radu Bahnaru, în perioada lunilor mai-iunie 2016, acționând în scop de profit, urmărind scopul atât dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la Valeriu Alună în sumă de 178 500 euro, cât și nerambursării mijloacelor bănești luate anterior de la ultimul ca împrumut, în sumă de 21500 euro, știind cu certitudine că SRL „Green Hills Mall” nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Valeriu Alună și înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cote sale de 50 % deținute în SRL „Green Hills Mall”, cu activele - terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Valeriu Alună asupra prețului tranzacției de 200 000 euro, bani care urmau a fi transmiși lui Bahnaru Radu în rate.

Prin urmare Radu Bahnaru, continuând acțiunile sale infracționale în vederea intrării în posesie a banilor în sumă de 178 500 euro, la 14.06.2016 a prezentat lui Valeriu Alună și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL, datat cu 14.06.2016.

Potrivit pct. 1) al Acordului menționat, Bahnaru Radu în calitate de vânzător, iar Alună Valeriu în calitate de cumpărător, cumpără cota-parte în mărime de 50% în capitalul social al „Green Hills Mall” SRL, potrivit pct. 2) prețul de vânzare este de 200 000 euro, iar conform pct. 3) prețul va fi achitat în rate nu mai târziu de 31.12.2016 (prima tranșă 50.000 euro până la 30.06.2016, tranșa doi-suma de 50 000 euro, până la 30.09.2016 și tranșa trei - 100.000 euro, până la 31.12.2016). Conform prevederilor pot. 4) contractul de vânzare-cumpărare se va încheia odată cu achitarea primei tranșe.

Astfel, Radu Bahnaru în perioada 14-17 iunie 2016, continuând acțiunile sale infracționale, în vederea intrării în posesie a banilor, conform condițiilor stipulate în Acordul menționat, de achitare de către Alună Valeriu a primei tranșe de 50 000 euro, a primit de la Alună Valeriu direct cât și la solicitarea sa, prin intermediul fratelui său,

*****Bahнару, bani în sumă totală de 28.500 euro, iar împrumutul acordat lui Bahнару Radu în sumă de 21.500 euro, a fost stins, intrând în suma achitării a primei tranșe, în sumă de 50.000 euro (28 500+21 500=50 000).

Prin urmare, Radu Bahнару urmărind planul său infracțional de însușire în continuare a banilor de la Valeriu Alună, după primirea banilor sub forma primei tranșe în sumă de 28.500 euro și stingerii datoriei față de Alună Valeriu, în sumă de 21.500 euro, la 17.06.2016, Banaru Ruslan, reprezentat de către Cibric Ruslan, încheie cu *****, fiica lui Valeriu Alună, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale de 50 % din SRL „Green Hills Mall” nr. 702 din 17.06.2016, înregistrat la Camera înregistrării de Stat la 27.06.2016, intenționând primirea restului banilor în sumă de 150 000 euro.

Însă, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare al părții sociale de 50 % din SRL „Green Hills Mall” nr. 702 din 17.06.2016 și achitării de către Valeriu Alună lui Radu Bahнару a primei tranșe de 50 000 euro, pe parcursul lunii iulie 2016, primul, împreună cu Iurie Mihalachi, consultând baza de date ÎS „Cadastru” a constatat faptul trecerii anterioare a dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL „Green Hills Mall” către alte întreprinderi, conștientizând că a fost înșelat de către Radu Bahнару, în scopul însușirii de la acesta a banilor în sumă totală de 200 000 euro. Fapt reproșat de către Valeriu Alună lui Bahнару Radu cu solicitarea de a-i restitui toți bani, primiți de la el în sumă totală de 50 000 euro.

Prin urmare, pe motivul că acțiunile intenționate a lui Radu Bahнару îndreptate nemijlocit spre însușirea banilor în sumă totală de 178 500 euro, echivalent a 3 938 623 lei BNM din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-au produs efectul, în scopul recuperării prejudiciului cauzat lui Alună Valeriu, în sumă totală de 50 000 euro, la 12.08.2016, în oficiul lui Valeriu Alună din *****, Radu Bahнару a restituit ultimului banii în sumă de 5 000 euro, iar pentru restul banilor ce urmau a fi restituiți în sumă de 45 000 euro, a întocmit contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, cu obligarea restituirii în termen de 3 luni, bani nerestituiți până în prezent.

În asemenea circumstanțe, se constată, că Radu Bahнару a săvârșit tentativă de însușire prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor bănești de la Alună Valeriu, în sumă totală de 178 000 euro, echivalentul a 3 938 623 lei BNM, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

1.1. Astfel, Bahнару Radu ***, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 190 alin. (5) din Codul penal, tentativă de escrocherie, adică însușirea prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari.**

1.2. Tot el, Bahнару Radu *****, în perioada lunilor mai-iunie 2016, acționând în scop de profit, urmărind scopul cauzării daunelor materiale prin înșelăciune și abuz de încredere prin nerambursarea mijloacelor bănești luate anterior de la Valeriu Alună ca împrumut, în sumă de 21500 euro, cât și dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la ultimul în sumă de 178 500 euro, știind cu certitudine că SRL „Green Hills Mall” nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Valeriu Alună și înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cote sale de 50 % deținute în SRL „Green Hills Mall”, cu activele - terenurile deținute în folosință pentru construcții din *****i, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Valeriu Alună asupra prețului tranzacției de 200 000

euro, bani care urmau a fi transmiși lui Bahnaru Radu în rate, cu includerea în preț a sumei primite ca împrumut.

Prin urmare Radu Bahnaru, continuând acțiunile sale infracționale în vederea nerestituirii banilor împrumutați, la 14.06.2016 a prezentat lui Valeriu Alună și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL, datat cu 14.06.2016. Potrivit pct. 1) al Acordului menționat, Bahnaru Radu în calitate de vânzător, iar Alună Valeriu în calitate de cumpărător, cumpără cota-parte în mărime de 50% în capitalul social al „Green Hills Mall” SRL, potrivit pct. 2) prețul de vânzare este de 200 000 euro, iar conform pct. 3) prețul va fi achitat în rate nu mai târziu de 31.12.2016 (prima tranșă 50.000 euro până la 30.06.2016, tranșa doi-suma de 50 000 euro, până la 30.09.2016 și tranșa trei - 100.000 euro, până la 31.12.2016). Conform prevederilor pct. 4) contractul de vânzare-cumpărare se va încheia odată cu achitarea primei tranșe.

Astfel, Radu Bahnaru în perioada 14-17 iunie 2016, continuând acțiunile sale infracționale, în vederea nerambursării banilor împrumutați cât și intrării în posesie a banilor, conform condițiilor stipulate în Acordul menționat, de achitare de către Alună Valeriu a primei tranșe de 50 000 euro, a primit de la Alună Valeriu direct cât și la solicitarea sa, prin intermediul fratelui său, *****Bahnaru, bani în sumă totală de 28.500 euro, iar împrumutul acordat lui Bahnaru Radu în sumă de 21.500 euro, a fost stins, intrând în suma achitării primei tranșe, în sumă de 50.000 euro (28 500+21 500=50 000).

Prin urmare, Radu Bahnaru urmărind planul său infracțional de cauzare a daunelor materiale lui Valeriu Alună prin nerambursarea banilor primiți anterior ca împrumut în sumă de 21.500 euro, după primirea banilor sub forma primei tranșe a banilor în sumă de 28.500 euro și stingerii datoriei față de Alună Valeriu, în sumă de 21.500 euro, la 17.06.2016, Banaru Ruslan, reprezentat de către Cibric Ruslan, încheie cu *****, fiica lui Valeriu Alună, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale de 50 % din SRL „Green Hills Mall” nr. 702 din 17.06.2016, înregistrat la Camera înregistrării de Stat la 27.06.2016, intenționând primirea restului banilor în sumă de 150 000 euro.

Însă, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare al părții sociale de 50 % din SRL „Green Hills Mall” nr. 702 din 17.06.2016 și achitării de către Valeriu Alună lui Radu Bahnaru a primei tranșe de 50 000 euro, pe parcursul lunii iulie 2016, primul, împreună cu Iurie Mihalachi, consultând baza de date ÎS „Cadastru” a constatat faptul trecerii dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL „Green Hills Mall” către alte întreprinderi, conștientizând că a fost înșelat de către Radu Bahnaru, în scopul însușirii de la acesta a banilor în sumă totală de 200 000 euro, fapt reproșat lui Bahnaru Radu.

Prin urmare, Radu Bahnaru în scopul recuperării prejudiciului cauzat lui Alună Valeriu, în sumă totală de 50 000 euro, din care 28 500 euro primiți în numerar, iar 21 500 euro suma împrumutului nerestituit, la 12.08.2016, în oficiul lui Valeriu Alună din mun. Chișinău, str. Miron Costin, 7, bir. 409a, a transmis ultimului banii în sumă de 5 000 euro, iar pentru restul sumei ce urma a fi restituită de 45 000 euro, Radu Bahnaru a întocmit contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, cu obligarea restituirii restului banilor în sumă de 45 000 în termen de 3 luni, nerestituită până în prezent.

În asemenea circumstanțe, Radu Bahnaru a săvârșit faptele infracționale de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari lui Valeriu Alună prin înșelăciune și abuz de încredere, prin urmărirea scopului de nerestituire a împrumutului în mărime de 21 500 Euro, echivalentul a 475 733 lei BNM, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

1.3. Astfel, Bahnaru Radu ***, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) din Codul penal, adică cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari.**

2. În ședința de judecată preliminară, inculpatul a declarat că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunilor incriminate, dorește examinarea cauzei în procedură generală, iar acuzatorul de stat Prisacari Vadim și apărătorul inculpatului Zamă Vitalie, au susținut în mod similar examinarea cauzei în procedură generală.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. art. 345, 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba de stat și în ședință de judecată publică.

3. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 10 martie 2025, din partea apărării a parvenit cererea scrisă de către inculpat, certificată de către avocatul Zamă Vitalie care îi apără drepturile și interesele acestuia, prin care solicită examinarea cauzei penale în lipsă pe motiv că nu se află în țară.

Prin încheierea inclusă în procesul – verbal al ședinței de judecată din 10 martie 2025, în temeiul art. 342 și art. 321 alin. (2) pt. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis cererea inculpatului și a dispus examinarea cauzei penale în lipsa lui Bahnaru Radu.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 3 din 24 ianuarie 2023, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 321 alin. (2) pct. 3) și alin. (4) din codul de procedură penală (renunțarea inculpatului la dreptul de a fi prezent la ședința de judecată, sesizarea nr. 129g/2022) a fost statuat, că orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni are un drept fundamental ca procesul ei să aibă loc și să se încheie într-un termen rezonabil. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în materie penală, dreptul la judecarea cauzei într-un termen rezonabil urmărește să asigure faptul că o persoană acuzată nu trebuie să rămână într-o stare de incertitudine privind soarta sa o perioadă îndelungată (*Kart v. Turcia [MC], 3 decembrie 2009, § 68*).

Criteriile de apreciere a caracterului rezonabil al termenului procedurilor penale sunt, în special, complexitatea cauzei, comportamentul părților și al autorităților relevante (*Liblik și alții v. Estonia, 28 mai 2019, § 91*).

Articolul 6 din Convenție nu-i impune inculpatului o cooperare activă cu autoritățile judiciare. Acestuia nu i se poate reproșa că s-a folosit pe deplin de remediile oferite de dreptul național (*Sociedade de Construções Martins & Vieira, Lda. și alții v. Portugalia, 30 octombrie 2014, § 48*). Totuși, trebuie să fie avută în vedere intenția inculpatului, care rezultă din dosar, de a amâna instrumentarea cauzei. Inculpatul nu poate invoca perioada în care se ascundea, încercând să se sustragă de la judecată (*Vayıç v. Turcia, 20 iunie 2006, § 44; Keaney v. Irlanda, 30 aprilie 2020, § 95*).

Totodată, pe baza articolului 6 din Convenție, statele au obligația să-și organizeze sistemul judiciar astfel încât tribunalele să îndeplinească toate cerințele acestui articol, inclusiv să fie apte să judece cauzele într-un termen rezonabil (*Bara și Kola v. Albania, 12 octombrie 2021, § 94*).

În § 52 din aceeași hotărâre, Curtea notează că instanțele de judecată vor trebui să verifice: (I) dacă există circumstanțe excepționale și motive obiective care justifică absența inculpaților la ședință (*e.g. starea sănătății sau vârsta înaintată*); (II) dacă renunțarea este voluntară, lipsită de echivoc (*e.g. declară solemn într-o ședință precedentă sau prezintă un înscris contrasemnat de apărător în care își manifestă această dorință*) și bazată pe o alegere

în cunoștință de cauză (*persoana prevede consecințele pe care le presupune conduita sa*); (III) dacă renunțarea nu contravine unui interes public mai important.

Instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei fiind un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general.

În speță, instanța de judecată subliniază că, inculpatul Bahnaru Radu, a fost prezent la mai multe ședințe de judecată, făcând cunoștință cu materialele cauzei penale în repetate rânduri, însă prin cererea din 10 martie 2025, semnată olograf de către acesta și contrasemnată de apărătorul său, Zama Vitalie, a solicitat examinarea cauzei în continuare în lipsa sa, invocând că se află peste hotarele RM.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 321 alin. (2) pt. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în continuare în lipsa inculpatului Bahnaru Radu, reținând că renunțarea expresă a acestuia la prezentarea în ședința de judecată este bazată pe o alegere în cunoștință de cauză, fiindu-i explicate consecințele unei asemenea conduite, cererea a fost confirmată de către apărător, iar motivul neprezentării este bazat pe motiv că nu se află în țară, în acest sens garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost într-un tot respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Zamă Vitalie, căruia i-a fost acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

4. În susținerea acuzării, procurorul a solicitat administrarea următoarelor probe testimoniale, după cum urmează:

- **Declarațiile părții vătămate Alună Valeriu**, care a comunicat că, nu este în relație de rudenie cu Bahnaru Radu. Susține în totalitate declarațiile depuse la urmărirea penală și în ședințele de judecată, alte adăugări nu are. Pretențiile atunci erau 45 000 euro, acum sunt alte prejudicii, fiind și 2 avocați mai multe cheltuieli, pe care el cu avocații le v-a stabili și le v-a indica în acțiunea civilă. Declarațiile la urmărirea penală le susține în totalitate. În prima instanță a fost audiat de mai multe ori: declarațiile depuse din 21 decembrie 2017, 11 aprilie 2018, 24 august 2018, 03 septembrie 2018, 06 septembrie 2018 le susține. Teritoriul despre care va vorbi se află pe str. Bucovinei, sectorul Ciocana.

A menționat că, anterior a primit suma de 4000 de lei din partea lui Bahnaru Radu, de 2 ori a câte 2000 lei, nu știe cine a depus această sumă. Suma declarată de baza constituie 45 000 euro. Acești bani au fost transmiși parțial, mai întâi 20 000 euro, 1 500 euro, în mai multe rate. Nu a semnat nici o recipisă, deoarece avea încredere în el la momentul transmiterii banilor. La transmiterea banilor nu au fost alte persoane, 1 500 euro i-a transmis fratelui lui Radu, Bahnaru Octavian, dar nu cunoaște data. Dumnealui i-a propus să recupereze acest prejudiciu, i-a transmis rechizitele bancare, au fost depuși 4000 lei pe cont. Bani transmiși lui Bahnaru Radu sunt bani pe care îi deținea ca persoană fizică; sunt economiile familiei sale.

Consideră că Bahnaru Radu în scopul obținerii unor foloase personale, însușirea mijloacelor bănești în scopul personal, intenționat cu buna credință și premeditat, prin abuz de încredere și înșelăciune, a obținut acordul său în încheierea acestor tranzacții. Din momentul transmiterii sumei bănești a fost făcut un contract în anul 2016, contractul din cauza penală semnat de el și Bahnaru Radu. Suma de 45 000 euro indicată în contractul

încheiat în august/septembrie, trebuia să fie în câteva luni reîntoarsă. Expres este stipulat termenul în care trebuie să-și onoreze obligațiunea. În ședințele anterioare, contractul a fost cercetat și s-a expus asupra lui. Obiectul de bază sunt acești 6 ha de pământ pe care trebuia compania să dețină dreptul de arenda. Obiectul tranzacției presupunea că o dată devenind proprietar, compania avea dreptul la acești 6 ha de pământ care aparțin Primăriei Chișinău. A aflat că pământul este transmis la persoana terță când a apelat o persoană cunoscută să verifice în cadastru după cine este dreptul de arendă la acest teren. Explicații de la Bahnaru Radu nu a primit până în acest moment. Fiica procurând la notar, au fost vândute 50%. *****cu Iurie Mihalache sunt fondatori. Mihalache Iurie a devenit fondator al companiei din fondarea ei și până în prezent, dar fără lotul de pământ. Solicită să se continue examinarea dosarului în absența sa.

*La întrebările avocatului Zamă Vitalie, a relatat că, este contract semnat între el și Bahnaru Radu care nu și-a onorat obligațiunile de a reîntoarce suma bănească. Trebuia să-i transmită banii în sumă de 200 000 euro ca să-i transmită compania „Green Hills Mall” SRL cu 6 hectare, iar el nu și-a onorat obligațiunile. Ei au încheiat un contract în care el trebuia să-i întoarcă suma de 45 000 euro, în termenul stipulat în contract. Nu a devenit acționar al companiei respective. Ei au avut înțelegere cu Bahnaru Radu că el îi vinde compania cu 6 hectare de pământ în arendă. Compania a fost vândută și cumpărată de fiica sa, *****, dar compania „Green Hills Mall” SRL nu avea dreptul de arendă la aceste 6 hectare, deoarece cu ajutorul lui Bahnaru Radu a fost deposedată de aceste 6 hectare pentru altă companie sau persoane. La moment „Green Hills Mall” SRL nici până astăzi nu are dreptul la aceste 6 hectare și sunt mai multe litigii în judecată; el nu le cunoaște, dar le cunoaște administratorul Mihalache Iurie. ***** este fondator la compania „Green Hills Mall” SRL. Fiica sa nu urma să întoarcă compania. Compania a fost cumpărată, de fapt cota companiei. Detalii despre litigiile companiei nu cunoaște, Iurie Mihalache cunoaște care sunt. Compania are 10 ani de când activează, dacă i se ofereau banii atunci, era altă situație. Va face calcule, iar avocații vor prezenta suma în ședință.*

A subliniat, că dacă cunoștea din start că compania nu deține aceste 6 ha, nu avea să o procure.

- **Declarațiile martorului Cibric Ruslan, care la întrebările instanței a răspuns că, îl cunoaște pe Bahnaru Radu.** În relație de rudenie sau ostile nu se află; declarațiile oferite anterior le susține.

Martorul a menționat că, nu-și aduce aminte din 2016 cele întâmplate, dar ținând cont că a depus declarații la urmărirea penală le susține și nu are de adăugat nimic suplimentar. În anul 2016, Bahnaru Radu s-a apropiat de el cu rugămintea să înstrăineze cota-parte din numele lui a asociației „Green Heels Mall” cu propunerea întocmirii procurii din partea lui pe numele lui Cibric Ruslan, cu scopul înstrăinării către domnul Alună. Bahnaru Radu cu Alună Valeriu erau în relații de prietenie. Nu poate spune dacă în acea perioadă Alună Valeriu era în țară. Ei s-au întâlnit mai înainte la el în birou unde se afla fiica Evelina.

A menționat, că au fost la notar și au semnat, ulterior nu cunoaște dacă a fost înstrăinată cota-parte, iar la moment nu cunoaște soarta acelei cote.

- **Declarațiile martorului Ciocan Vasile *******, care la întrebările instanței, a răspuns că, îl cunoaște pe Bahnaru Radu, dar pe Alună Valeriu nu-l cunoaște. În relație de rudenie sau ostile nu se află. Declarațiile oferite anterior le susține.

Martorul a declarat în fața instanței că, în cadrul SRL „Green Hills Mall”, de la deschidere, a activat ca contabil la propunerea lui Mihalache Iurie și Bahnaru Radu. Pe

parcursul activității, până în anii 2012-2013 era totul în regulă, iar ulterior a intrat în gestionare terenul de pe str. Bucovinei. Având în gestiune terenul dat, au apărut obligațiuni suplimentare ca contabil, cum ar fi achitarea impozitului pe imobil. Conform legislației, taxa pe teritoriu se achita regulat. La un moment, unul din fondatori era plecat peste hotare, atunci s-a apropiat Radu Bahnaru și a solicitat documentele primare de constituire a întreprinderii și ștampila întreprinderii. Crede că la prima dare de seamă care urma să o prezinte l-a sunat și a spus că este nevoie de ștampilă și el i-a zis să-l sune pe fratele său pentru a se apropia și va ștampila. Modul de prezentare a dărilor de seama și confirmările se efectuau astfel: el (Ciocan Vasile) le pregătea, îl suna, se întâlneau și ștampila, apoi prezenta; așa era până în 2017 când l-a anunțat că terenul de pe str. Bucovinei deja nu este în gestiunea întreprinderii. Partea financiară a întreprinderii erau făcute din numele lui Mihalache Iurie, iar Bahnaru Radu nu s-a implicat cu niciun ban. Pe acel teren s-a achitat impozitul chiar și după ce s-a înstrăinat. Ca contabil avea extrasul inițial de imobil și certificatul de constatare a valorii impozabile care se elibera de cadastru. Nu s-a achitat taxa de arendă, prin contabilitate nu a trecut. Crede că Bahnaru Radu nu a fost creditor sau debitor în SRL „Green Hills Mall”; el nu figura ca creditor, deoarece Mihalache Iurie contribuia la tot. Cunoaște că era un domn Sergiu angajat la întreprindere ca jurist, dar nu Goțonoga crede că Gumenița. Cum a avut extrasul cu 2 fondatori câte 50%, cu acesta până la final a fost; nu a știut că s-au schimbat careva fondatori la înstrăinarea cotei. Mihalache Iurie era plecat în mare parte peste hotarele țării, mai venea câteva zile. Chiar și atunci când a transmis mapa cu documente lui Bahnaru Radu, la fel era plecat.

La întrebările avocatul părții vătămate Borislav Babenco, a răspuns că, despre situația cu Mihalache Iurie, s-a aflat atunci când a aflat și el că s-a înstrăinat cota parte de Bahnaru Radu, aproximativ în anii 2015-2016. Nu crede că a știut până atunci, nu avea să achite impozite; Mihalache Iurie a aflat mai târziu. Susține ce a declarat anterior, și anume că s-au achitat toate impozitele până în anul 2015, dar nu poate spune exact acum. Dacă achitățile ar fi făcute documentar și prezentate în contabilitate, era dator să le reflecte, dar dacă nu s-au prezentat deloc. El a activat până în 2020 la „Green Hills Mall”. Nu a interacționat cu nici o persoană pe nume Goțonoga Sergiu care ar fi oferit careva consultații. Perioada anilor 2013-2016, când Mihalache Iurie era peste hotare, ștampila și documentele primare au fost la domnul Bahnaru Radu. Când avea nevoie să stampileze, la el venea *****Bahnaru.

- **Declarațiile martorului Coca Andrei *******, care la întrebările instanței, a răspuns că, nu-l cunoaște pe Bahnaru Radu. În relație de rudenie sau ostile nu se află. A mai oferit declarații la urmărirea penală și instanță, le susține integral și nu are nimic de adăugat.

La întrebările procurorului, a relatat că, pe Iurie Mihalache îl cunoaște deoarece este administrator la firma SRL „Green Hills Mall” unde deținea 50 % ca imobil împreună cu Bahnaru Radu, care la fel deținea 50%. Mihalache Iurie i-a propus pământul spre vânzare, iar el (Coca Andrei) i-a comunicat că îi interesează terenul, dar a stipulat că doar prin contract de societate civilă ar putea să-l cumpere. În acest caz, i-a dat telefonul lui Bahnaru Radu s-au i-a comunicat că îl v-a contacta. A fost contactat de Bahnaru Radu, care i-a comunicat că solicită vânzarea cotei sale în bani cash. I-a explicat că poate procura doar prin contract de societate civilă, la care a refuzat. Aici s-a finisat toată discuția, alte discuții nu au mai fost. Convorbirea a durat 30-40 sec. Din câte a înțeles, i s-a spus ca Mihalache Iurie cu Bahnaru Radu sunt în relații apropiate, nu a intrat în detalii și nici nu a avut întrebări suplimentare odată ce deținea cota parte 50% la 50%. Terenul avea suprafața

mare, mai mult de 10 000 m² sau 60 000 m², e un teren destul de mare. Terenul era amplasat în sectorul Ciocana, crede că pe bd. Mircea cel Bătrân. Prețul proiectului nu-și amintește. Cu domnul Mihalache Iurie se înțelesese să facă contract de societate civilă, dar dacă a refuzat domnul Bahnaru Radu, nu a fost sens de a prelungi. Actele de proprietate nu le-a văzut, deoarece avea încredere în domnul Mihalache Iurie pentru că se cunoșteau demult. I-a spus că terenul l-a primit de la Primăria mun. Chișinău, nu era necesar la acel moment să se documenteze cu aceste momente. Niciodată nu l-a văzut pe Bahnaru Radu, doar telefonic a discutat.

- **Declarațiile martorului Mihalachi Iurie** care la întrebările instanței, a răspuns că, cu Bahnaru Radu sunt în relație de rudenie, este nepot de la verișoară, mai este și nașul de cununie și de botez al copiilor acestuia. A mai oferit până acum declarații, iar declarațiile oferite anterior atât la urmărirea penală cât și în instanță le susține și le confirmă. Nu s-a modificat nimic, deoarece a spus doar adevărul. La urmărirea penală și instanță a menționat totul detaliat, la moment detalii mărunte nu mai ține minte, a fost în anul 2014, dar poate comunica situația la general. A fost fondatorul holdingului „Green Heels Mall”, inclusiv și unicul asociat al companiei „Green Heels Market”. În cadrul companiei a avut un activ, un drept asupra unui teren de pământ, primit în urma unui concurs investițional la nivel republican, ca proiect de construcție a unui centru comercial de tip Mall, care era amplasat în valea cercului, nu ține minte adresa. În urma unei hotărâri de Guvern privind construcția stadionului Republican, acest teren a fost expropriat pentru necesitățile statului. În baza altei hotărâri de Guvern, pentru recuperarea activului naționalizat conform legii, i s-a propus de către Primărie un alt teren în sectorul Ciocana. Pentru terenul respectiv s-au făcut documentele, s-a efectuat hotărârea de judecată pentru schimb de teren. În anul 2007-2008, „IMC Market” a vândut activele sale și dreptul acestui teren de 6,26 ha, astfel, a fost trecut pe o altă companie „Green Heels Mall”. Radu Bahnaru a fost în compania „Green Heels Market” jurist și fiindu-i persoană apropiată, la acel moment persoană de încredere, reieșind din faptul că 2 companii ale sale făceau activitate peste hotarele țării și era nevoit să fie plecat mai mult în țările Africii, a scris 50 % din companie pe Radu Bahnaru și administrator al companiei, în scopul asigurării protecției, riscurilor; investitorul era feciorul său, Mihalachi *****. A plecat din țară pentru mai multă vreme, cu vizite rare în țară, la una din vizite a aflat că de mai mult timp Radu Bahnaru nu mai este în companie, la telefoane nu răspundea. De la contabilul șef a aflat că el a forțat psihologic să i se predea ștampila companiei și documentele cu active fără ca să cunoască Mihalachi Iurie și *****. A luat toate actele și ștampila și a fugit în România. Mult timp nu a răspuns la telefon, l-a contactat pe Alună Valeriu și l-a întrebat dacă nu cunoaște ceva despre Radu Bahnaru. Alună Valeriu îi era și este un prieten apropiat, iar Radu Bahnaru la rugămintea sa îl consulta pe Valeriu în domeniul juridic. Valeriu i-a răspuns că Radu a împrumutat sub garanția sa verbală (garanția verbală a lui Mihalache Iurie) de la el 20 000 euro pentru necesități proprii și a fugit, răspunzându-i foarte rar la telefon. I-a comunicat că are stabilite cu el întreveneri în București pentru a clarifica relații financiare și altele. L-a rugat ca la întâlnire să-l întrebe de ce a procedat așa, la care el i-a răspuns că așa au fost împrejurările de a întreprinde asemenea lucruri și nu dorește să se întâlnească cu Mihalache, iar în Moldova nu mai revine. A fost înșelat de Radu Bahnaru, iar al doilea administrator fiind cu 50 % fără Radu Bahnaru compania nu mai poate efectua adunări, convoca, lua decizii. I-a propus lui Valeriu Alună să se înțeleagă cu Radu Bahnaru să-i vândă cota parte de 50 % lui și poate astfel va veni alt acționar și vor debloca proiectul. Ei s-au

întâlnit (iar din spusele lui Valeriu Alună) și s-au înțeles la vânzare – cumpărare. Cunoaște că Radu Bahnaru a fost pe la mai mulți cunoscuți de ai săi (al Mihalache Iurie) din Chișinău și le propunea să le vândă cota parte de 50% înscrisă pe el din capitalul companiei, cum ar fi Coca Andrei și alții. Într-un final, Radu Bahnaru i-a vândut lui Alună Valeriu cota parte și când Valeriu a venit cu toate documentele de drept în companie, s-au înțeles să facă un audit intern. În urma vânzării-cumpărării, Radu Bahnaru i-a predat lui Alună Valeriu documentele în original și ștampila companiei, transmiterea a avut loc la București. Când a început a efectua auditul în companie și a verificat la Cadastru, acele 6,26 ha, a aflat că nu mai sunt pe companie și au fost înstrăinate la alte companii. Metoda a fost prin contractul de cesiune a drepturilor, fiind falsificate semnătura administratorului și toate actele false, procuri false din numele lui Mihalache Iurie. A înțeles că a fost o activitate penală din partea lui Bahnaru Radu, deoarece expertiza numită de CNA a constatat că Bahnaru Radu a falsificat. În situația dată, Radu Bahnaru s-a folosit de încrederea lui Alună Valeriu, deoarece Valeriu nici nu a verificat la cumpărare dacă este activul și l-a înșelat. Aceasta este o informație generală pe care a expus-o.

La întrebările procurorului, a menționat că, era vorba despre teren de 4,2 ha și 2 ha, nu ține minte exact câte ha erau pe str. Bucovina, nu ține minte adresa. Radu Bahnaru și-a făcut planuri de deposedare a companiei în care i-a oferit 50%. A efectuat o tentativă, unde el și fratele său erau fondatori a companiei „Eco Fuel Solutions”; au făcut contracte, dar nu au înregistrat la cadastru, deoarece aveau nevoie de acordul Primăriei. Acordul nu-l puteau primi și au găsit niște cunoscuți pe domnul Stoianov, Harghel Sergiu, avocatul Goțonoga Sergiu. Cu avocatul Goțonoga, dosarul civil de constatare a falselor, deja a fost constatată nulitate absolută. S-a înțeles cu judecătoria Brânza să primească o hotărâre în constatare prin proces simplificat de constatare a faptelor, privind trecerea dreptului de locațiune de la „Green Heels Mall” la „SH Imobil”, „SDC Consulting” și „SDC Comerț” și imediat cum au scos dreptul de locațiune, imediat a dat compania în lichidare ca să rupă lanțul. Hotărârea lui Brânza e anulată definitiv și contractele de cesiune, a dat nulitate absolută la toate actele; e o procedură de întoarcere a executării. Au efectuat evaluare cu dreptul de locațiune care costa 40 000 euro și cel care a efectuat evaluarea menționează că nu a făcut și reiese că compania e datoare lui Bahnaru Radu cu 40 000 euro. Au fost efectuate expertize și compania nu este datoare față de nimeni. Dintre care 40 ari, Goțonoga i-a scris pe biroul de avocați ca compensare ca și cum ar fi „Green Heels” dator cu bani, ulterior acești 40 ari i-a trecut pe „SH Imobil”. La 200 000 euro s-au înțeles Radu Bahnaru cu Valeriu Alună. „SDG Comerț” aparținea lui Harghel Sergiu nominal, în echipa era Stoianov, Goțonoga și mai mulți. Bahnaru Radu, după ce a depus plângere penală, a venit la Chișinău, a recunoscut tot și a spus în ce împrejurimi l-au convins. A menționat că a primit jumate de milion de euro și că depune cerere de recunoaștere a faptelor la poliție, procuratură. A depus de câteva ori cerere de recunoaștere, ulterior a hotărât să evadeze din țară, însă având interdicție de ieșire a fost stopat la frontieră, reținut și de atunci nu a mai fost la libertate. În mare parte, pe dosarele penale a recunoscut fapta. Dovada de primire la 500 000 euro este în alt dosar cu recipise. Acel dosar a fost la CNA 8 ani, ulterior a venit noul procuror și a transmis la Procuratura Chișinău; învinuirea era pe 5-6 articole, inclusiv escrocherie în proporții destul de mari. Au fost scoși de pe acest articol invocând că singura fapta nu cade sub 190, pe celelalte articole - urmărirea penală este în derulare. În acel dosar se examinează și acțiunile lui Goțonoga Sergiu, partea civilă a fost finalizată. Sunt în proces de executare, este încheiere de executare. Totuși nu a revenit total în proprietatea

companiei acel teren. Hotărâri de judecată sunt, dar nu sunt executate. Hotărârea judecătorească a fost anulată și este irevocabilă.

A subliniat, că Radu Bahnaru era acționar de drept la „Green Heels Mall” SRL, i-a donat 50 %; i-a donat ca la o persoană apropiată. Este expertiză efectuată că compania cu acest teren era 2 milioane de euro, dar în variantă economică 12 milioane. Fiica lui Alună Valeriu este în continuare coacționar la „Green Heels Mall”.

5. De asemenea, în cauza penală sus menționată, de către partea acuzării au fost prezentate documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, cercetate și examinate nemijlocit în ședință de judecată, precum

- **procesul-verbal de ridicare din 24.04.2018** în baza căruia din cauza penală 2016482044 au fost ridicate actele procesuale: Ordonanță de începerea urmăririi penale nr. 2016482044; Ordonanță de începerea urmăririi penale nr. 2016978232; Ordonanță de conexarea cauzelor nr. 2016482044 și nr. 2016978232; Sesizarea din 06.09.2016 adresată de administratorul și fondatorul întreprinderii „Green Hills Mall” SRL; Autodenunțul formulat de Radu Bahnaru din 15.08.2016; Procesul-verbal de audierea părții vătămate, Iurie Mihalachi din 21.04.2017; Procesul-verbal de audiere a martorului Cibric Ruslan din 27.04.2017; Procesul-verbal de audiere a martorului Coca Andrei din 29.11.2017 și 24.04.2018; Procesul-verbal de audiere a martorului Ciocan Vasile din 01.12.2016; Procesul-verbal de audiere a bănuțitului Radu Bahnaru din 12.12.2016; Denunțul formulat de *****Bahnaru din 06.12.2016; Procesul-verbal de audiere a învinuțitului Radu Bahnaru din 03.12.2016, 17.01.2017 și 14.11.2017; Hotărârea de judecată dosar nr. 2c-1844/14 din 31.10.2014; Extras din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014 și 25.11.2016, prin conținutul cărora se confirmă vinovăția lui Radu Bahnaru. (f.d. 37, vol. I);

- **procesul-verbal de cercetare din 24.04.2018**, prin care au fost examinate, extrasele din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014 și 25.11.2016, fiind constatat, că conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014, eliberat întreprinderii „Green Hills Mall” SRL, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „Green Hills Mall” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 20.11.2013.

Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Consulting” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoreiei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015.

La 15.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Flormin Com” SRL, temeiul, contract de societate civilă din 29.02.2016.

Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Comerț” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoreiei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 18.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Kirsan Kom” SRL, temeiul, contract de colaborare din 25.02.2016. (f.d. 120, vol. I);

- **procesul-verbal de ridicare din 21.12.2017** în baza căruia de la Valeriu Alună au fost ridicate actele: copia Contractului de vânzare cumpărare a părții sociale din 17.06.2016, obiect - partea socială ce reprezintă o fracțiune în mărime de 50% din capitalul social 100 % a firmei „Green Hills Mall” SRL; copia actului adițional cu privire la

modificările și completările înscrise în registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; copia Deciziei înregistrării modificărilor din 27.06.2017; acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 dintre Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original; copia contractului de împrumut din 12.08.2016, copia recipisei despre recepționarea sumei împrumutate din 12.08.2016; copia buletinului de identitate și a pașaportului pe numele cet. Radu Bahnaru. (f.d. 124, vol. I);

- **procesul-verbal de cercetare din 24.04.2018**, prin care au fost examinate, actele ridicate de la Valeriu Alună și anume, Contract de vânzare-cumpărare a părții sociale. Este datat cu 17.06.2016, autentificat la notarul Criucova Svetlana. În baza contractului, Cibric Ruslan, care acționează în numele lui Radu Bahnaru a vândut, iar ***** a cumpărat, partea socială în mărime de 50% din capitalul social 100% a firmei „Green Hills Mall” SRL. Contravaloarea părții sociale primite de vânzător de la cumpărător este de 2700 lei. Actul adițional cu privire la modificările și completările înscrise în registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; în baza actului, în Statutul întreprinderii pct. 3.2 s-a operat modificări cu cuprinsul: „societatea are ca asociați pe Mihalachi Iurie și *****”. Capitalul social al societății fiind divizat în 2 părți a câte 50%; Decizia înregistrării modificărilor din 27.06.2017, prin care Radu Bahnaru a fost exclus din componența asociaților cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%). După modificări, asociații sunt Iurie Mihalachi și ***** , cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%) fiecare; Acord privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 dintre Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original; Conform acordului Radu Bahnaru a vândut, iar Alună Valeriu a cumpărat cota parte în mărime de 50% din capitalul firmei „Green Hills Mall” SRL, ce aparține cu drept de proprietate vânzătorului. Părțile au stabilit prețul de vânzare al cotei de 50% este de 200 mii Euro, care va fi achitat în rate nu mai târziu de 31.12.2016, după cum urmează: prima tranșă de 50 mii euro până la 30.06.2016, tranșa 2 - suma de 50 mii Euro până la 30.09.2016 și tranșa 3 - suma de 100 mii euro până la 31.12.2016. În pct. 4 a Acordului este menționat că „părțile vor încheia contract de vânzare-cumpărare, care va fi autentificat notarial, odată cu achitarea primei tranșe și vor indica prețul de vânzare în mărime de 2700 lei”. În pct.5 se prevede că, Acordul va fi parte integrantă a Contractului de vânzare-cumpărare a cotei în mărime de 50% în firmă.

Contractului de împrumut nr. 1 din 12.08.2016. Contractul este încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat”. În baza contractului, Radu Bahnaru a luat cu împrumut de la Valeriu Alună suma de 45 000 euro, pe un termen de trei luni, începând cu 12.08.2016 până la 12.11.2016. La contract este anexă nr. 1 ce reprezintă - Recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016.

Copia buletinului de identitate și a pașaportului pe numele cet. R. Bahnaru. (f.d. 139-140, vol. I);

- **raportul de expertiză nr. 41,42 din 27 martie 2017**, prin care s-a concluzionat de expert că, „21 fragmente de hârtie lipite pe 1 filă de format A4 și 18 fragmente de hârtie lipite pe 1 filă de format A4, anterior au format 2 exemplare a unui act, după cum urmează: 21 fragmente de hârtie lipite pe 1 filă de format A4 - „Acord privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 - 1 exemplar. 18 fragmente de hârtie lipite pe 1 filă de format A4 „Acord privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 -

al 2-lea exemplar. Lipsa unor fragmente din actele restabilite nu afectează concluzia formulată mai sus, deoarece acestea, sunt lipsite de importanță în aprecierea numărului de acte, pe care anterior le-au format fragmentele de hârtie date. Absența unor zone superioare și inferioare ale actului, face imposibilă doar restabilirea integrală a conținutului acestor acte. Semnăturile (2) de la numele lui Radu Bahnaru plasate, câte una, la rubrica „semnătura părților Vânzător” din ambele exemplare a „Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL” au fost executate de către însuși titularul Radu Bahnaru” (f.d. 152-165, vol. I);

corpurile delictive: ordonanță de recunoaștere drept corp delict din 24.04.2018 a Contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale, din 17.06.2016, Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 încheiat între Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original, Contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat” a sumei de 45 000 euro, cu anexă ce reprezintă - Recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016, (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/din 21.04.2018) (f.d. 141-142, vol. I);

Documente:

- *ordonanța de recunoaștere în calitate de document din 24.04.18* prin care a fost recunoscut în calitate de document - actul adițional cu privire la modificările și completările înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; Decizia înregistrării modificărilor din 27.06.2017, prin care Radu Bahnaru a fost exclus din componența asociaților cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%), (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/ din 21.04.2018);

- *ordonanța de recunoaștere în calitate de document din 24.04.18* prin care a fost recunoscut în calitate de document - extrasele din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014 și 25.11.2016 (f.d. 143-144; 121-122, vol. I);

- *Autodenunț formulat de Bahnaru Radu din 19.08.2016* (f.d. 49-53, vol. I).

6. În ședința de judecată, procurorul în Procuratura Anticorupție a solicitat a-l recunoaște pe inculpatul Bahnaru Radu *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (5) din Codul penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip închis.

A-l recunoaște pe inculpatul Bahnaru Radu *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) din Codul penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aplicarea prevederilor art. 84 din Codul penal, a-i stabili lui Bahnaru Radu ***** prin cumul total o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. A include în prezenta sentință termenul ispășit în baza sentinței anterioare de condamnare din 19.04.2019.

De la pronunțarea sentinței și până la devenirea definitivă a acesteia, Bahnaru Radu *****, urmează să fie anunțat în căutare de către poliție, în vederea reținerii și conducerii în instituția penitenciară corespunzătoare, în scopul executării pedepsei stabilite prin sentință.

A admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Alună Valeriu.

A încasa din contul inculpatului cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare și extrajudiciară cu nr.194 din 24.03.2017 în sumă de 3920 lei.

A păstra la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia, corpurile delictelor și mijloacele materiale de probă.

7. În ședința de judecată avocatul inculpatului Bahnaru Radu, Zama Vitalie a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare potrivit prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A menționat că în speță, a fost încălcat termenul de aflare în calitate de bănuț. La data de 15 august 2016, Bahnaru Radu a depus un autodenunț către Centru Național Anticorupție, Procuratura Generală, Procuratura sect. Ciocana și Ministerul Afacerilor Interne. Punerea sub învinuire a lui Bahnaru Radu la data 15 martie 2018, s-a realizat în afara termenului de 3 luni reglementat de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, în consecință învinuitului fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece calitatea sa de bănuț în cazul dat se impunea a fi calculată din data depunerii autodenunțului, adică din 15 august 2016.

În special, s-a ignorat faptul că, în ordonanța de pornire a urmăririi penale a fost indicat expres că se dispune pornirea urmăririi penale în privința lui Bahnaru Radu pe bănuiala acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 244 Cod penal, și, făcând trimitere la prevederile art. 63 Cod de procedură penală, eronat a considerat că norma procesuală enunțată nu prevede că prin ordonanța de pornire a urmăririi penale persoana poate fi recunoscută ca bănuț.

În speță, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or, calitatea de bănuț în privința lui Bahnaru Radu expirase de drept, iar prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la 15 martie 2018, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 din Codul de procedură penală.

Reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art. 22 alin. (2) și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, precum și celor din art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție, urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală.

Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în considerație de instanță, inclusiv și din oficiu, într-o astfel de interpretare, s-a conchis că ordonanța procurorului din 15 martie 2018 prin care Bahnaru Radu a fost recunoscut în calitate de învinuit, este lovită de nulitate absolută, iar actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule.

Mai susține, că în speță persistă relații civile, or, între părți a fost și este prezent un raport juridic cu caracter civil, astfel urmează să se ia în considerație că, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a cotei părți în valoare de 2 700 lei și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. Așadar, luând în considerare faptul că între părți există un litigiu civil, soldat cu anularea contractului de vânzare-cumpărare, între părți fiind prezent un raport juridic

cu caracter civil, totuși s-a dat apreciere eronată faptului, că în speță a avut loc abuzul de încredere, care a stat la baza relației interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații comerciale, care cunoscând anumite evoluții și având amprenta încrederii, sânt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc, la realizarea intenției infracționale.

Inițial a fost pornit un alt dosar penal, care a fost încetat de către procuror, iar Iurie Mihalachi a contestat ordonanța în instanță și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2024 a fost respinsă contestația și a rămas în vigoare ordonanța procurorului de încetare a urmăririi penale. Curtea de Apel a indicat că acestea sunt relații civile și că dreptul de arendă a terenului nu poate fi obiectul înșelăciunii, doar proprietatea. Având în vedere că acuzația procuraturii este bazată pe dosarul încetat, mai ales că în rechizitoriul din prezenta cauză procurorul declară că Radu Bahnaru a comis acea infracțiune (din dosarul încetat), reiese că nu poate fi vorba de infracțiune nici în prezentul dosar. Anterior, când acest dosar a fost examinat la Curtea de Apel apărarea a prezentat un raport de evaluare a dreptului litigios, acceptat de instanță ca probă, în care este indicat că valoare dreptului litigios de arendă are o valoare de circa 200.000 euro, dar fără litigiu 1 mln euro.

Prin urmare, Alună Valeriu a cumpărat la un preț corect cota în SRL care avea un drept de arendă litigios, dar nu la prețul de leu, că el așa consideră (stabilind unilateral prețul contractului).

La fel, inițial în contractul încheiat între Bahnaru Radu și Alună Valeriu, suma a fost stabilită de 200.000 euro, însă el n-a cumpărat cota. A cumpărat-o fiica lui *****la prețul de 2700 lei. *****fiind citată în calitate de martor al apărării nu s-a prezentat niciodată să dea explicații.

În concluzie urmează să se dea o apreciere erorilor identificate de către apărare, privind nerespectarea termenului de pornire a urmăririi penale, precum și asupra legalității perioadei aflării inculpatului Bahnaru Radu în calitate de bănuț.

De asemenea, trebuie să se dea o apreciere argumentelor semnalate de către apărare, privind legalitatea refuzului organului de urmărire penală de a efectua confruntare între inculpatul Bahnaru Radu și partea vătămata Alună Valeriu, prin ce s-a adus atingere principiului egalității armelor și contradictorialității în procesul penal.

Cu referire la acțiunea civilă a menționat, că în speță, nu este clar în care din situațiile reglementate de alin. (2) și (3) art. 219 Cod de procedură penală, este încadrată acțiunea civilă respectivă, or acest aspect nu este analizat în nici un fel în acțiunea înaintată. Astfel practica judiciară stabilește că paguba „trebuie să fie certă, efectivă și bine determinată”, această cerință nefiind îndeplinită în cauza din speță.

8. În ședința de judecată avocatul inculpatului Bahnaru Radu, Tataru Gheorghe a menționat că, la caz nu a fost demonstrat că fapta lui Bahnaru Radu constituie o infracțiune. Actele întocmite fiind discutate anticipat, astfel faptul că Alună Valeriu a fost dus în eroare nu este probat.

Totodată, consideră că acțiunile ulterioare ale lui Alună Valeriu și Mihalache Iurie demonstrează faptul că între părți au existat relații civile și un șir de acte contractuale întocmite, iar alegațiile că a fost transmis prin eroare dreptul asupra căruiva bun imobil, nu pot fi reținute, ori toate actele s-au întocmit cu respectarea actelor în vigoare.

Pledează spre emiterea unei sentințe de achitare, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. În decizia din 18.01.23, instanța ierarhic superioară a menționat că aspectele ce țin de calitate, când persoana a obținut calitatea de bănuț, ele

au fost abordate și la urmărirea penală. Urmează să se expună instanța pe aspectele ce țin de nulitate și care au fost invocate.

9. În ședința de judecată avocatul părții vătămate Alună Valeriu, Babenco Borislav a menționat că afirmațiile inculpatului cât și a apărării precum că în speță suntem în fața unor relații reglementate de Codul Civil și nici de cum în prezența unei escrocherii, le califică ca o poziție de apărare.

Susține, că în speță, suntem în prezența clasică a componentei de escrocherie, unde Bahnaru Radu folosindu-se de faptul că se cunoștea cu Aluna Valeriu de mai mult de 10 ani și că era finul de cununie a lui Mihalachi Iurii și că Alună Valeriu îl cunoștea pe Bahnaru Radu, fiind crescut de pe băncile universității de către Mihalachi Iurii, de student, avocat, administrator, al afacerii familiei Mihalachi Iurii, ba și mai mult ca co-fondator al SRL „Green Hills Mall” și că Mihalachi Iurii îi încredința totul la 100%, a hotărât cu intenție directă să-l deposeze și pe Aluna Valeriu de 200 000 euro după ce pe nașul Mihalache Iurii la depozitat de 60 000 000 euro prin înstrăinarea ilegală a terenurilor deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha.

Nu își imaginează cum se poate afirma că nu a avut intenția de a-l induce în eroare pe Alună Valeriu, când personal, semnând din numele altei persoane - falsificând acte știind că SRL „Green Hills Mall” nu deține nici un activ cât de cât valoros, a înstrăinat cu 200 000 Euro capitalul social de 5400 lei. Mai ales, că Alună Valeriu este o persoană notorie „Businessmanul anului”, „Hidropompa”, „Liceul Moldo-German”, ect.

Valoare prejudiciului este confirmată prin contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale de 50 % din „Green Hills Mall” SRL nr. 702 din 17.06.2016 înregistrat la Camera înregistrării de Stat la 27.06.2016.

Faptele inculpatului se încadrează corect în art. 190 alin. (5) Cod penal, cât și în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, adică cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari.

Cu privire la art. 63 Cod de procedură penală, precum că persoana ar fi fost ținută în calitate de bănuț, menționează că se află în situația în care a fost răsturnată practica de către Curtea Supremă de Justiție, care indică că nu mai este aplicabilă *in rem* și *in fapt* că dacă a fost menționat numele persoanei în ordonanța de pornire a cauzei penale, atunci se începe să decurgă termenul de recunoaștere în calitate de bănuț, din momentul în care a fost pornită cauza. Nu a auzit ca până la debateri cineva să conteste sau să facă trimitere la faptul că la finisarea urmăririi penale s-ar fi nominalizat și că aceste probe acumulate, ar avea o nulitate relativă. CSJ menționează că în speță dacă ar fi așa ceva, se află în prezența unei nulități relative. De la perioada de pornire și până la atribuirea calității de bănuț, n-au fost înfăptuite careva acțiuni de urmărire penală, care ar fi stat la bază și nici nu s-a pus în discuție nulitatea acestor probe care puteau fi puse în discuție până la finisarea cercetării judecătorești.

Susține poziția procurorului și solicită de a-i se aplica lui Bahnaru Radu o pedeapsă maximă de privațiune de libertate.

10. În ședința de judecată avocatul părții vătămate Frunze Alexei a menționat că, afirmațiile inculpatului cât și ale apărării precum că în speță sunt relații reglementate de Codul Civil și nici de cum în prezența unei escrocherii, le califică ca o poziție de apărare.

Susține poziția procurorului și solicită de a i se aplica lui Bahnaru Radu o pedeapsă maximă de privațiune de libertate.

Solicită admiterea acțiunii civile și încasarea din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Alună Valeriu a prejudiciului material în mărime de 44 800 euro, dobânda de întârziere în mărime de 62 393 Euro, prejudiciul moral în mărime de 300 000,00 (trei sute mii) lei cauzat prin comiterea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Prejudiciul moral în cuantumul solicitat spre încasare în mărime de 300 000 lei este justificat, anume pentru atenuarea consecințelor negative ale acțiunilor ilegale față de reclamant, comise de către inculpat, astfel cum ultimul, din intenție directă, a realizat fapta prejudiciabilă.

Prejudiciul moral, în cuantumul solicitat, reprezintă compensarea durerilor fizice și suferințelor psihice suportate de către reclamant ca urmare a acțiunilor ilicite. Pretențiile de compensare a prejudiciului moral decurg exclusiv din circumstanțele și consecințele acțiunilor ilegale ale inculpatului, acestea fiind, suferințele psihice, trăirile reclamantului, toate aceste urmări, în ansamblu, afectând negativ participarea părții vătămate la viața socială, comparativ cu situația sa anterioară.

În ședința de judecată din 09 iunie 2025, avocatul părții vătămate Frunze Alexei a înaintat în scris acțiune civilă, prin care solicită admiterea acțiunii civile și încasarea din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Alună Valeriu a prejudiciului material în mărime de 44800 euro, dobânda de întârziere în mărime de 62393 Euro (anexând calculul dobânzii de întârziere), prejudiciu moral în mărime de 300 000,00 (trei sute mii) lei cauzat prin comiterea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal.

11. Astfel, analizând declarațiile părții vătămate, martorilor, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată reține următoarele concluzii.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În corespundere cu art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală să emită o sentință legală, întemeiată și motivată.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani v. Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija v. Spaniei* și *Boldea contra României din 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia, însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili v. Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauza Perez v. Franței și cauza Van de Hurk v. Olandei*).

Conform prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 100 alin. (1), (4) din Codul de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

12. Cu referire la învinuirea lui Bahnaru Radu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, se fac următoarele precizări:

Potrivit art. 27 Cod penal, *se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra

bunurilor mobile; *obiectul juridic* secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În privința inculpatului Bahnaru Radu a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit și primit de acesta contra semnătură.

Având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor părții vătămate Alună Valeriu și a martorilor Cibric Ruslan, Ciocan Vasile, Mihalachi Iurie, date în cadrul cercetării judecătorești și în cadrul urmăririi penale, mijlocele de probă administrate în faza de urmărire penală, înscrisurile sus enumerate, instanța constată că fapta pentru care inculpatul Bahnaru Radu a fost trimisă în judecată există și a fost săvârșită de acesta.

Astfel, vinovăția inculpatului Bahnaru Radu se dovedește cu certitudine prin probele administrate și analizate.

În cadrul cercetării judecătorești partea acuzării a prezentat probe concludente și utile care dovedesc vinovăția inculpatului la săvârșirea infracțiunii de tentativă de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari.

Declarațiile părții vătămate Alună Valeriu și a martorilor Cibric Ruslan, Ciocan Vasile, Mihalachi Iurie, prezentate în cadrul audierii la organul de urmărire penală cât și în instanța de judecată sunt consecvente și clare, se coroborează cu probele prezentate în sprijinul învinuirii, care, în ansamblu, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Bahnaru Radu în săvârșirea infracțiunii de tentativă de escrocherie.

Instanța de judecată relevă că, Bahnaru Radu ***** în perioada lunii mai-iunie 2016, a purtat negocieri cu Valeriu Alună, cunoștința comună a lui Radu Bahnaru și Iurie Mihalachi, (ambii co-fondatori SRL „Green Hills Mall”), de o perioadă de peste 10 ani, în care fiind stabilite relații de încredere reciprocă, care fiind interesat în participarea cu Iurie Mihalachi în proiectul imobiliar comun, prin valorificarea terenurilor pentru construcții, deținute de către „Green Hills Mall” SRL, din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, iar pe final au convenit pentru înstrăinarea cotei sale de 50% din capitalul statutar al SRL „Green Hills Mall”, cu activele deținute sub forma de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții menționate.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Valeriu Alună a declarat că, „*Susține în totalitate declarațiile depuse la urmărirea penală și în ședințele de judecată, alte adăugări nu are*”. Astfel, în cadrul audierii sale din data de 24.08.2018 e relatat că, „în

cadrul discuției telefonice cu Iurie Mihalachi, acesta i-a spus că Radu Bahnaru de mai mult timp caută un potențial cumpărător la cota sa de 50 % în capitalul social al SRL „Green Hills Mall” și că dacă îl interesează realizarea unui proiect imobiliar investițional, ar putea discuta cu Radu în privința vânzării-cumpărării acestei cote-părți din SRL „Green Hills Mall”.... La rândul său Radu Bahnaru i-a confirmat că dorește să vândă contra sumei de 200 mii euro, cota socială în proporție de 50% în SRL „Green Hills Mall” care o deține cu drept de proprietate și că într-adevăr întreprinderea dispune de două terenuri cu suprafața de 2 ha și 4 ha având destinația pentru construcții, asupra cărora compania deține dreptul de arendă pe o perioadă de 5 ani de zile, și se află în mun. Chișinău, str. Bucovinei, împrejurare certificată prin încheierea judecătoreiei Centru din 02.10.2013. Valoarea de 200 mii euro a fost stabilită de Radu Bahnaru, ținând cont de activul întreprinderii, și anume dreptul de arendă asupra terenurilor cu suprafața totală de circa 6 ha, din mun. Chișinău, str. Bucovinei.”

Instanța de judecată menționează că, intenția lui Radu Bahnaru de a vinde cota-parte a sa de 50 % în capitalul social al SRL „Green Hills Mall” este confirmată și de martorul Cibric Ruslan, care în cadrul audierii sale a comunicat că, „În anul 2016, Bahnaru Radu s-a apropiat de el cu rugămintea să înstrăineze cota-parte din numele lui a asociației „Green Heels Mall” cu propunerea întocmirii procurii din partea lui pe numele lui Cibric Ruslan, cu scopul înstrăinării către domnul Alună ... au fost la notar și au semnat, ulterior nu cunoaște dacă a fost înstrăinată cota-parte, iar la moment nu cunoaște soarta acelei cote.”

La fel, martorul Andrei Coca a indicat că, „A fost contactat de Bahnaru Radu, care i-a comunicat că solicită vânzarea cotei sale în bani cash. I-a explicat că poate procura doar prin contract de societate civilă, la care a refuzat. Aici s-a finisat toată discuția”.

În susținerea celor menționate vin și declarațiile martorului Mihalachi Iurie care a relatat că, „Cunoaște că Radu Bahnaru a fost pe la mai mulți cunoscuți de ai săi (a lui Mihalache Iurie) din Chișinău și le propunea să le vândă cota parte de 50% înscrisă pe el din capitalul companiei, cum ar fi Coca Andrei și alții. Într-un final, Radu Bahnaru i-a vândut lui Alună Valeriu cota parte”.

*În continuarea declarațiilor sale, partea vătămată Valeriu Alună în cadrul audierii sale din data de 24.08.2018 a indicat că, „... inițial, Radu Bahnaru insista să-i achite suma integrală în numerar în mărime de 200 mii euro, condiție cu care nu a fost de acord. Concretizează că a acceptat suma de vânzare propusă de Radu, 200 mii Euro, din considerentul că din spusele lui Iurie Mihalachi, anterior un potențial cumpărător i-a propus lui Radu prețul dat (persoana se numește Coca Andrei, detalii cunoaște Mihalachi). În final a convenit cu Radu la condițiile acordului, și anume că suma dată va fi achitată în rate, și suma de 21500 euro anterior împrumutată lui Radu Bahnaru în perioada anilor 2014 - 2015, va fi inclusă în suma stabilită de acord. Suma de 21500 euro împrumutată lui Radu Bahnaru, este formată din suma de 20 mii euro transmisă în anul 2014 pentru o afacere cu cafeaua desfășurată în România din spusele lui, pe un termen nu mai mare de un an de zile, iar suma de 1500 euro, i-a transmis-o lui *****Bahnaru, fratele acestuia, în anul 2015, la cererea telefonică a lui Radu Bahnaru, cu promisiunea lui că o va restitui în termen de două săptămâni. Ca urmare, i-a spus lui Mihalachi Iurie despre înțelegerea cu Bahnaru Radu privind acceptul de vânzare-cumpărare a cotei părți la suma de 200 mii Euro, cu condiția, că compania deține dreptul de arendă asupra terenurilor cu suprafața de 4 ha și 2 ha, și nu există alte obligațiuni. Iurie Mihalachi a acceptat ca el să cumpere cota de 50% din capitalul „Green Hills Mall” SRL, și a confirmat că compania „Green Hills Mall” SRL deține dreptul de arendă asupra loturilor cu 6 ha, întru realizarea proiectului imobiliar în comun.”*

Însă anterior, în perioada anilor 2013 - 2015, Radu Bahnaru deținând cota de 50% din capitalul social al SRL „Green Hills Mall”, a depozitat „Green Hills Mall” SRL de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții, din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, prin transmiterea ilicită și înregistrarea dreptului de locațiune asupra terenurilor menționate după SRL „SH Imobil”, SRL „SDG Comerț” și SRL „SDG Consulting”, firme gestionate de facto, inclusiv și de către Radu Bahnaru, fapt necunoscut de către Iurie Mihalachi și Valeriu Alună la acea etapă.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Iurie Mihalachi a comunicat că, *„atunci când Valeriu a venit cu toate documentele de drept în companie, s-au înțeles să facă un audit intern. În urma vânzării-cumpărării, Radu Bahnaru i-a predat lui Alună Valeriu documentele în original și ștampila companiei, transmiterea a avut loc la București. Când a început a efectua auditul în companie și a verificat la Cadastru, acele 6,26 ha, a aflat că nu mai sunt pe companie și au fost înstrăinate la alte companii. Metoda a fost prin contractul de cesiune a drepturilor, fiind falsificate semnătura administratorului și toate actele false, procuri false din numele lui Mihalache Iurie. A înțeles că a fost o activitate penală din partea lui Bahnaru Radu, deoarece expertiza numită de CNA a constatat că Bahnaru Radu a falsificat. În situația dată, Radu Bahnaru s-a folosit de încrederea lui Alună Valeriu, deoarece Valeriu nici nu a verificat la cumpărare dacă este activul și l-a înșelat”.*

În susținerea celor menționate de către martorul Iurie Mihalachi precum că, terenurile cu suprafața totală de 6,26 ha au fost înstrăinate vine și procesul-verbal de cercetare din 24.04.2018, potrivit căruia au fost examinate, extrasele din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014 și 25.11.2016, fiind constatat, că conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014, eliberat întreprinderii „Green Hills Mall” SRL, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „Green Hills Mall” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 20.11.2013. Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Consulting” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoriei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 15.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Flormin Com” SRL, temeiul, contract de societate civilă din 29.02.2016. Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Comerț” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoriei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 18.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Kirsan Kom” SRL, temeiul, contract de colaborare din 25.02.2016 (f.d. 120, vol. I).

La fel, instanța de judecată remarcă că, la situația din luna mai 2016, „Green Hills Mall” SRL, nu mai deținea careva active, cu excepția capitalului statutar de 5400 lei.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 135 din 14.06.2007 privind societățile cu răspundere limitată, (1) Societatea cu răspundere limitată (denumită în cele ce urmează societate) este societatea comercială cu personalitate juridică al cărei capital social este divizat în părți sociale și ale cărei obligații sunt garantate cu patrimoniul societății. (2) Societatea își exercită, de la data constituirii, drepturile și obligațiile sale prin intermediul administratorului.

Activele sunt resursele materiale și nemateriale pe care le deține o firmă, care au valoare economică și pot genera venituri. Ele sunt esențiale în funcționarea afacerii. Însă, necătând la acest fapt, Radu Bahnaru, știind cu certitudine că SRL „Green Hills Mall” nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Valeriu Alună, prin înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cote sale de 50 % deținute în SRL „Green Hills Mall”, cu activele - terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Valeriu Alună asupra prețului tranzacției de vânzare cumpărare, de 200 000 euro, bani care urmau a fi transmiși lui Bahnaru Radu în rate.

La materialele cauzei a fost anexat procesul-verbal de cercetare din 24.04.2018, prin care au fost examinate, actele ridicate de la Valeriu Alună și anume, Contract de vânzare-cumpărare a părții sociale. Este datat cu 17.06.2016, autentificat la notarul Criucova Svetlana. În baza contractului, Cibric Ruslan, care acționează în numele lui Radu Bahnaru a vândut, iar ***** a cumpărat, partea socială în mărime de 50% din capitalul social 100% a firmei „Green Hills Mall” SRL. Contravaloarea părții sociale primite de vânzător de la cumpărător este de 2700 lei. Actul adițional cu privire la modificările și completările înscrise în registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; în baza actului, în Statutul întreprinderii pct. 3.2 s-a operat modificări cu cuprinsul: „societatea are ca asociați pe Mihalachi Iurie și *****”. Capitalul social al societății fiind divizat în 2 părți a câte 50%; Decizia înregistrării modificărilor din 27.06.2017, prin care Radu Bahnaru a fost exclus din componența asociaților cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%). După modificări, asociații sunt Iurie Mihalachi și ***** , cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%) fiecare; Acord privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 dintre Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original; Conform acordului Radu Bahnaru a vândut, iar Alună Valeriu a cumpărat cota-parte în mărime de 50% din capitalul firmei „Green Hills Mall” SRL, ce aparține cu drept de proprietate vânzătorului. Părțile au stabilit prețul de vânzare al cotei de 50%, care este de 200 mii Euro, care va fi achitat în rate nu mai târziu de 31.12.2016, după cum urmează: prima tranșă de 50 mii euro până la 30.06.2016, tranșa 2 - suma de 50 mii Euro până la 30.09.2016 și tranșa 3 - suma de 100 mii euro până la 31.12.2016. În pct. 4 a Acordului este menționat că „părțile vor încheia contract de vânzare-cumpărare, care va fi autentificat notarial, odată cu achitarea primei tranșe și vor indica prețul de vânzare în mărime de 2700 lei”. În pct.5 se prevede că, Acordul va fi parte integrantă a Contractului de vânzare-cumpărare a cotei în mărime de 50% în firmă (f. d. 139-140, vol. I).

Prin cele menționate, instanța de judecată constată că, în perioada lunilor mai-iunie 2016, Bahnaru Radu a acționat cu scop de cupiditate, urmărind scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la Valeriu Alună în sumă de 200 000 euro.

Totodată, instanța de judecată a constatat faptul că, Bahnaru Radu a abuzat de încrederea ce i-a fost acordată de partea vătămată Valeriu Alună, or, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată din data de 28.08.2018, partea vătămată Valeriu Alună a declarat că, *„Pe Bahnaru Radu îl cunoaște prin intermediul lui Mihalachi Iurie de o perioadă mai mare de 10 zece ani, și toată perioada aceasta a fost în relații bune, îl considera de bună-credință și avea încredere totală în el și reciproc. Mai mult ca atât, Radu Bahnaru era și finul de cununie a lui Iurie Mihalachi, iar dânsii de o perioadă îndelungată aveau și afaceri comune, mai mult*

ca atât fiind asociați în cadrul companiei juridice „IMC Legal Advicer”, unde Radu Bahnaru era administrator. în cadrul activității sale de afaceri, deseori era consultat și primea consultații nemijlocit de la Radu Bahnaru în calitate de specialist în domeniul juridic, care au și fost cu rezultat. Relațiile sale cu Radu Bahnaru s-au stabilit de mulți ani în urmă, bazate pe o încredere reciprocă, stimă și respect, împrejurări care au generat de la sine lipsa cărorva dubii în privința lui Radu Bahnaru”, ceea ce confirmă faptul că Valeriu Alună a perceput propunerea lui Bahnaru Radu ca pe o modalitate de investiție a mijloacelor financiare pe care le deținea, în procurarea cotei părți în mărime de 50% din capitalul firmei „Green Hills Mall” SRL, cu suma de 200 mii Euro.

Astfel, Bahnaru Radu a obținut încrederea părții vătămate Valeriu Alună, iar tentativa de escrocherie a fost realizată prin faptul că, la situația din luna mai 2016, „Green Hills Mall” SRL, nu mai deținea careva active, cu excepția capitalului statutar de 5400 lei. În cele din urmă, Bahnaru Radu nu a prezentat posibilitatea reală de a executa obligațiile sale din motiv că, conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014, eliberat întreprinderii „Green Hills Mall” SRL, dreptul de arendă era înregistrată după întreprinderea „Green Hills Mall” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 20.11.2013. Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Consulting” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoriei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 15.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Flormin Com” SRL, temeiul, contract de societate civilă din 29.02.2016. Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Comerț” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoriei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 18.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Kirsan Kom” SRL, temeiul, contract de colaborare din 25.02.2016.

Prin urmare, la momentul inițierii tratativelor de vânzare-cumpărare a cotei sale de 50% din capitalul statutar al „Green Hills Mall” SRL, Bahnaru Radu cunoștea cu certitudine că anterior în perioada anilor 2013-2015 deținând cota de 50% din capitalul social al „Green Hills Mall” SRL a deposedat de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei.

Astfel, Bahnaru Radu, continuând acțiunile sale infracționale în vederea intrării în posesie a banilor în sumă de 178 500 euro, la 14.06.2016 a prezentat lui Valeriu Alună și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL, datat cu 14.06.2016. Potrivit pct. 1) al Acordului menționat, Bahnaru Radu în calitate de vânzător, iar Alună Valeriu în calitate de cumpărător, cumpără cota-parte în mărime de 50% în capitalul social al „Green Hills Mall” SRL, potrivit pct. 2) prețul de vânzare este de 200 000 euro, iar conform pct. 3) prețul va fi achitat în rate nu mai târziu de 31.12.2016 (prima tranșă 50.000 euro până la 30.06.2016, tranșa doi-suma de 50.000 euro, până la 30.09.2016 și tranșa trei - 100.000 euro, până la 31.12.2016). Conform prevederilor pot. 4) contractul de vânzare-cumpărare se va încheia odată cu achitarea primei tranșe.

La materialele cauzei a fost anexată ordonanța de recunoaștere drept corp delict din 24.04.2018 a Contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 17.06.2016, Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 încheiat între

Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original, Contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat” a sumei de 45 000 euro, cu anexă ce reprezintă - Recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016, (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/din 21.04.2018) (f.d. 141-142, vol. I).

Astfel, instanței de judecată i-au fost prezentate probe pertinente și concludente prin prisma cărora a constatat faptul că, Bahnaru Radu în perioada 14-17 iunie 2016, în vederea intrării în posesie a banilor, conform condițiilor stipulate în acordul menționat, de achitare de către Alună Valeriu a primei tranșe de 50 000 euro, a primit de la Alună Valeriu, bani în sumă totală de 28 500 euro, iar împrumutul acordat lui Bahnaru Radu în sumă de 21 500 euro, a fost stins, intrând în suma achitării primei tranșe, în sumă de 50 000 euro (28 500+21 500=50 000).

Însă, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare al părții sociale de 50 % din SRL „Green Hills Mall” nr. 702 din 17.06.2016 și achitării de către Alună Valeriu lui Bahnaru Radu primei tranșe de 50 000 euro, pe parcursul lunii iulie 2016, Alună Valeriu, împreună cu Mihalachi Iurie, consultând baza de date ÎS „Cadastru” a constatat faptul trecerii anterioare a dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL „Green Hills Mall” către alte întreprinderi, conștientizând că a fost înșelat de către Bahnaru Radu, în scopul însușirii de la acesta a banilor în sumă totală de 200 000 euro.

Totodată, partea vătămată Valeriu Alună în declarațiile sale a comunicat că, *„Obiectul tranzacției presupunea că o dată devenind proprietar, compania avea dreptul la acești 6 ha de pământ care aparțin Primăriei Chișinău. A aflat că pământul este transmis la persoana terță când a apelat o persoană cunoscută să verifice în cadastru după cine este dreptul de arendă la acest teren. Explicații de la Bahnaru Radu nu a primit până în acest moment.”* Iar, martorul Mihalachi Iurie a descris comportamentul ulterior al lui Bahnaru Radu indicând că, *„la una din vizite a aflat că de mai mult timp Radu Bahnaru nu mai este în companie, la telefoane nu răspundea. De la contabilul-șef a aflat că el a fost forțat psihologic să i se predea ștampila companiei și documentele cu active fără ca să cunoască Mihalachi Iurie și *****. A luat toate actele și ștampila și a fugit în România”*.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Astfel, prin probele prezentate și analizate a fost demonstrată intenția lui Bahnaru Radu de înșelăciune și abuz de încredere a părții vătămate Alună Valeriu, prin caracterul irealizabil al angajamentului asumat, însă acțiunile îndreptate nemijlocit spre însușirea banilor în sumă totală de 178 500 euro nu și-au produs efectul din motiv că, Alună Valeriu a aflat că bunurile imobile sunt transmise la persoane terțe.

Infracțiunea specificată la art. 190 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

În cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Astfel se confirmă faptul că Bahnaru Radu având scopul dobândirii ilicite a mijloacelor financiare în sumă totală de 178 500 euro, prin înșelăciune, fără a avea intenția să își onoreze angajamentul asumat, având în vedere că SRL „Green Hills Mall” nu mai deținea careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, fiind evident caracterul irealizabil al angajamentului asumat, a exploatat raporturile de încredere care s-au stabilit între el și partea vătămată Valeriu Alună, creat pe fondul atitudinii de prietenie și încredere reciprocă, fapt ce demonstrează intenția acestuia la comiterea infracțiunii de escrocherie, care însă nu a fost dusă până la capăt, din motiv că partea vătămată Valeriu Alună împreună cu martorul Mihalachi Iurie, verificând activele SRL „Green Hills Mall” au constatat faptul trecerii anterioare a dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL „Green Hills Mall” către alte întreprinderi acestea au fost transmise persoanelor terțe.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, Bahnaru Radu, născut la *****, întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

12.1. Referitor la legea materială aplicabilă, instanța de judecată reține că potrivit art. 190 alin. (5) Cod penal (*în redacția Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii*) sancțiunea prevedea pedeapsa cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, conform art. 10 Cod penal, (1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Instanța de judecată ține să menționeze, că fapta incriminată lui Bahnaru Radu și prevăzută de art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, a fost săvârșită în perioada lunilor mai-iunie 2016, iar de la acel moment până la data judecării cauzei art. 190 Cod penal a suferit modificări.

Astfel la momentul judecării cauzei, infracțiunea de escrocherie, este definită ca sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, iar proporțiile incriminate lui Bahnaru Radu pe care a intenționat să le sustragă de la partea vătămată Alună Valeriu în sumă totală de 178 500 euro, la momentul comiterii faptei, constituiau echivalentul a 3 938 623 lei, conform cursului oficial al BNM, și deci se

atribuie conform legii în vigoare la momentul judecării cauzei ca bunuri ce depășesc valoarea de 100 de salarii medii pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Or potrivit Hotărârii Guvernului nr. 879 din 23.12.2015, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016 a fost aprobat pentru 5050 lei.

Astfel, suma de 3 938 623 lei, depășește 100 de salarii medii pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei (5050 x 100=505 000), fapt ce ar încadra acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 190 alin. (6) Cod penal (în vigoare la data judecării cauzei), care prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 15 ani, cu amendă în mărime de la 15000 la 20000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, respectiv legea penală în vigoare la momentul judecării cauzei, înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, deci nu are efect retroactiv.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că acțiunile inculpatului Bahnaru Radu urmează a fi încadrate potrivit prevederilor art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal (în redacția Legii nr. 75/21.04.2016, în vigoare din 13.05.2016, adică la momentul comiterii faptei) potrivit semnelor calificative *tentativă de escrocherie, adică tentativă la însușirea prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari*.

13. Cu referire la învinuirea lui Bahnaru Radu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, se fac următoarele precizări:

Instanța de judecată constată că prin acțiunile sale inculpatul Bahnaru Radu a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii, care are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la patrimoniu, care au în conținutul lor un drept de creanță, iar totodată, obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la buna-credință și la minimul necesar de încredere.

Obiectul juridic material se prezintă în mod diferit, în funcție de modalitatea faptică prin care se manifestă fapta prejudiciabilă. Astfel, în situația eschivării de la plata pentru folosirea bunurilor, serviciilor sau lucrărilor, obiectul material îl reprezintă sumele bănești pe care făptuitorul le reține și nu le transmite către victimă în schimbul bunurilor, serviciilor sau lucrărilor de care a beneficiat. În alte modalități faptice, obiectul material îl constituie bunurile folosite ilicit sau bunurile pe care făptuitorul le trece în folosul său, în loc de a le trece în folosul victimei.

Instanța de judecată remarcă că, Radu Bahnaru în scopul recuperării prejudiciului cauzat lui Alună Valeriu, în sumă totală de 50 000 euro, din care 28 500 euro primiți în numerar, iar 21 500 euro suma împrumutului nerestituit, la 12.08.2016, în oficiul lui Valeriu Alună din mun. Chișinău, str. Miron Costin, 7, bir. 409a, a transmis ultimului banii în sumă de 5 000 euro, iar pentru restul sumei ce urma a fi restituită de 45 000 euro, Radu Bahnaru a întocmit contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, cu obligarea restituirii restului banilor în sumă de 45 000 în termen de 3 luni, nerestituită până în prezent.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Valeriu Alună a indicat că, *„Din momentul transmiterii sumei bănești a fost făcut un contract în anul 2016, contractul din cauza penală semnat de el și Bahnaru Radu. Suma de 45 000 euro indicată în contractul încheiat în august/septembrie, trebuia să fie în câteva luni reîntoarsă. Expres este stipulat termenul în care trebuie să-și onoreze obligațiunea”*.

În susținerea celor invocate de partea vătămată Valeriu Alună, prin coroborare vine și constatările procesului-verbal de ridicare din 21.12.2017 în baza căruia de la Valeriu Alună au fost ridicate actele: copia Contractului de vânzare cumpărare a părții sociale din 17.06.2016, obiect - partea socială ce reprezintă o fracțiune în mărime de 50% din capitalul social 100 % a firmei „Green Hills Mall” SRL; copia actului adițional cu privire la modificările și completările înscrise în registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; copia Deciziei înregistrării modificărilor din 27.06.2017; acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 dintre Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original; copia contractului de împrumut din 12.08.2016, copia recipisei despre recepționarea sumei împrumutate din 12.08.2016; copia buletinului de identitate și a pașaportului pe numele cet. Radu Bahnaru (f.d. 124, vol. I), iar conform procesului-verbal de cercetare din 24.04.2018, au fost examinate, actele ridicate de la Valeriu Alună inclusiv, contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016. Contractul este încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat”. În baza contractului, Radu Bahnaru a luat cu împrumut de la Valeriu Alună suma de 45 000 euro, pe un termen de trei luni, începând cu 12.08.2016 până la 12.11.2016. La contract este anexă nr. 1 ce reprezintă - Recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016 (f.d. 139-140, vol. I).

Instanța de judecată relevă că, mijloacele bănești în cazul enunțat, care nu au fost restituite părții vătămată Alună Valeriu în termenul prevăzut în contract, au o existență materială, ce se atestă prin mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale și inclusiv cercetate nemijlocit în ședința de judecată, ce denotă caracterul veridic al acestor circumstanțe faptice descrise cu referire la obiectul juridic al infracțiunii. În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) (art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv banii, iar conform art. 455 (art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002) din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Bahnaru Radu, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care este alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea sau inacțiunea principală care se exprimă în cauzarea de daune materiale; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă care se exprimă în înșelăciune sau în abuz de încredere;

2) urmările prejudiciabile sub formă de daune materiale în proporții deosebit de mari;

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;

4) circumstanțele săvârșirii infracțiunii: dacă fapta nu constituie o însușire (adică, dacă fapta nu constituie o sustragere).

Cât privește fapta prejudiciabilă din contextul infracțiunii specificate la art. 196 din Codul penal, aceasta este prezentă ori de câte ori are loc o cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari, însoțită de înșelăciune sau de abuz de încredere, cu condiția să nu opereze prevederile unei norme speciale.

În ce privește conținutul acțiunii (inacțiunii) adiacente din cadrul infracțiunii prevăzute la art. 196 din Codul penal, este util să se apeleze la explicațiile

corespunzătoare privind conținutul acțiunii (inacțiunii) adiacente din cadrul infracțiunii specificate la art. 190 din Codul penal, iar în general, îmbinarea, în contextul infracțiunii prevăzute la art. 196 din Codul penal a acțiunii sau a inacțiunii principale cu acțiunea sau cu inacțiunea adiacentă se poate înfăptui sub următoarele modalități faptice.

În primul rând, este relevantă folosința bunurilor altuia în vederea tragerii de foloase patrimoniale, săvârșită contrar intereselor proprietarului acestor bunuri și în interesele personale ale făptuitorului (sau ale terților), iar în acest fel, se exercită o influențare nemijlocită infracțională asupra dreptului proprietarului bunurilor de care făptuitorul este obligat să se folosească în corespundere cu prevederile contractului sau acordului.

Totodată, bunurile victimei sunt folosite în mod gratuit, în lipsa unei contraprestații corespunzătoare.

În ipoteza infracțiunii prevăzute la art. 196 din Codul penal, făptuitorul se eschivează în mod fraudulos să-i transmită părții vătămate bunurile care i se cuvin ori se folosește de aceste bunuri în detrimentul părții vătămate. Altfel spus, sub aspectul laturii obiective, distincția principală dintre infracțiunile specificate la art. 196 din Codul penal și infracțiunile prevăzute la art. 190 din Codul penal constă în mecanismul de cauzare a daunelor materiale. Or, în cazul infracțiunilor prevăzut la art. 196 din Codul penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporția pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de a-și executa obligațiile pecuniare față de victimă sau masa patrimonială a victimei este diminuată, fără însă a spori masa patrimonială a făptuitorului și la calificarea faptei în baza art. 196 din Codul penal, nu au relevanță mijloacele care au fost utilizate pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

În acest mod, instanța reține cu certitudine că inculpatul Bahnaru Radu a acționat în modul dobândirii nemijlocite de la Valeriu Alună a mijloacelor bănești care i se cuveneau în virtutea raporturilor contractuale, acțiune care a fost premeditată în prealabil de către inculpat, dorită și acceptată de ultimul. Or, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare al părții sociale de 50 % din SRL „Green Hills Mall” nr. 702 din 17.06.2016 și achitării de către Valeriu Alună lui Radu Bahnaru a primei tranșe de 50 000 euro, pe parcursul lunii iulie 2016, primul, împreună cu Iurie Mihalachi, consultând baza de date ÎS „Cadastru” a constatat faptul trecerii dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL „Green Hills Mall” către alte întreprinderi, conștientizând că a fost înșelat de către Radu Bahnaru, în scopul însușirii de la acesta a banilor în sumă totală de 200 000 euro, fapt reproșat lui Bahnaru Radu.

Prin urmare, Radu Bahnaru în scopul recuperării prejudiciului cauzat lui Alună Valeriu, în sumă totală de 50 000 euro, din care 28 500 euro primiți în numerar, iar 21 500 euro suma împrumutului nerestituit, la 12.08.2016, în oficiul lui Valeriu Alună din mun. Chișinău, str. Miron Costin, 7, bir. 409a, a transmis ultimului banii în sumă de 5 000 euro, iar pentru restul sumei ce urma a fi restituită de 45 000 euro, Radu Bahnaru a întocmit contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, cu obligarea restituirii restului banilor în sumă de 45 000 în termen de 3 luni, nerestituită până în prezent.

Consecutiv, anume acțiunile inculpatului au provocat nemijlocit urmările prejudiciabile invocate de către partea vătămată Valeriu Alună, care se confirmă prin mijloacele materiale de probă expuse anterior, cercetate în ședința de judecată, ce denotă pe cale de consecință veridicitatea acestor urmări, coagulând legătura cauzală dintre faptă și urmări.

De asemenea, instanța precizează că au fost întrunite cuantumul proporțiilor deosebit de mari ale prejudiciului cauzat, prin prisma prevederilor legale în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul emiterii sentinței, or, prin proporții deosebit de mari, în anul 2016, conform art. 126 alin. (1¹) din Codul penal se consideră prejudiciul care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, or potrivit Hotărârii Guvernului nr. 879 din 23.12.2015, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016 a fost aprobat pentru 5050 lei, (40x5050=202 000), pe când întrunind astfel circumstanța agravantă reținută la caz.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe unice la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Bahnaru Radu.

Instanța a constatat astfel atât prezența intenției directe, dar și prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, dar care nu cuprinde scopul sustragerii, iar din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Bahnaru Radu de a beneficia de mijloacele bănești de la Valeriu Alună, acționând în interes material, însă a înțeles și a dorit cauzarea unui prejudiciu.

În subsidiar, în ansamblul lor, probele administrate denotă exclusiv intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii, or reiterând concluziile exprimate în cadrul analizei laturii obiective a infracțiunii, instanța constată că Bahnaru Radu a acționat cu certitudine cu rea-voință.

Mai mult ca atât, în cazul acestei infracțiunii, elementul subiectiv al acestei infracțiuni constă în intenția directă. Autorul este conștient că induce în eroare și că prin acest fapt produce o pagubă, în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop).

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, și respectiv Bahnaru Radu întrunește semnele subiectului infracțiunii.

14. Cu referire la argumentele părții apărării.

Cu referire la afirmația părții apărării precum că în cadrul instrumentării cauzei penale s-a admis încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală, instanța de judecată menționează că, potrivit art. 63 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, bănuitul este persoana fizică sau juridică față de care există probe care indică asupra săvârșirii unei infracțiuni, înainte de punerea oficială sub învinuire. Aceasta poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin ordonanța emisă de organul de urmărire penală.

De asemenea, conform art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu poate menține o persoană în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General sau al adjuncților săi, acest termen poate fi extins până la 6 luni.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ordonanța de pornire a urmăririi penale, este unul dintre actele prin care persoanei îi este înaintată „acuzăția penală”. Conceptul de „acuzăție în materie penală” poate fi definit drept „notificarea

oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale” definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor repercusiuni importante asupra situației persoanei (*Hotărârea din 27 februarie 1980, pronunțată în Cauza Deweer împotriva Belgiei și Hotărârea din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza Eckle împotriva Germaniei*). Astfel, actul procedural pornirea urmăririi penale, constituie un procedeu legat de desfășurarea normală a urmăririi penale și prin sine însăși, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acesta este o măsură procesuală prevăzute de lege, necesară într-o societate democratică, având drept un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Analizând ordonanța de pornire a urmăririi penale din 18.12.2017 (vol.1, f.d.1), rezultă că în partea dispozitivă a acesteia, ofițerul de urmărire penală, șef al Direcției nr. 3 din cadrul Procuraturii Anticorupție, maior Adrian Lupacescu, a dispus pornirea urmăririi penale, pe faptul săvârșirii infracțiunilor de „Cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere” infracțiune prevăzută la art. 196 alin. (4) Cod penal, „Escrocherie în proporții deosebit de mari” infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal și „tentativă la escrocherie în proporții deosebit de mari”, infracțiune prevăzută la art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, fără însă ca în acest sens să se fi dispus pornirea urmăririi penale, în privința persoanei Bahnaru Radu.

Astfel se reține că, urmărirea penală a fost pornită *in rem* și nu *in personam*, iar prin adoptarea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 18.12.2017 lui Bahnaru Radu, nu i-au fost aduse careva repercusiuni importante asupra situației acestuia, nefiindu-i cauzate careva limitări ale drepturilor sau libertăților fundamentale ale ultimului.

Reieșind din cele menționate, instanța de judecată respinge argumentul părții apărării privind calcularea termenului de recunoaștere în calitate de bănuít a lui Bahnaru Radu, or, articolul 63 alin. (1) Cod de procedură penală prevede expres că persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuít prin următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuít.

La caz, lui Bahnaru Radu calitatea de bănuít nu i-a fost atribuită, acesta a fost pus sub învinuire prin ordonanța din 15.03.2018 (vol.1, f.d. 168-169), ulterior modificată și înaintată o nouă învinuire prin ordonanța din 17.04.2018 (vol.1, f.d. 173-176).

Respectiv, instanța de judecată apreciază că organul de urmărire penală nu a admis careva încălcări ale prevederilor legale și anume la art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală care reglementează atribuirea calității de bănuít în privința lui Bahnaru Radu, nefiind încălcat și termenul de menținere în calitate de bănuít prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Cu referire la afirmația părții apărării precum că între Bahnaru Radu și Valeriu Alună sunt relații civile, instanța de judecată relevă că, obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală. Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Astfel, prin dobândirea ilicită a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care

făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora, înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la persoana făptuitorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene. Prin modalitatea înșelăciunii făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui. Abuzul de încredere constă în faptul că infractorul până la primirea bunului sau a dreptului asupra acestuia își asumă obligațiuni patrimoniale care apar drept condiție pentru a i se transmite, adică făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Iar latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. De aici rezultă că, limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune. Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului. Prin urmare, reieșind din probele administrate în cauză, inculpatul Bahnaru Radu, prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe Valeriu Alună, în perioada lunilor mai-iunie 2016, acționând în scop de profit, urmărind scopul atât dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la Valeriu Alună în sumă de 178 500 euro, cât și nerambursării mijloacelor bănești luate anterior de la ultimul ca împrumut, în sumă de 21500 euro, știind cu certitudine că SRL „Green Hills Mall” nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar ne prezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Valeriu Alună și prin înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cotei sale de 50 % deținute în SRL „Green Hills Mall”, cu activele - terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Valeriu Alună asupra prețului tranzacției de 200 000 euro, bani care urmau a fi transmiși lui Bahnaru Radu în rate. Radu Bahnaru, continuând acțiunile sale infracționale în vederea intrării în posesie a banilor în sumă de 178 500 euro, la 14.06.2016 a prezentat lui Valeriu Alună și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL, datat cu 14.06.2016. Prin urmare Radu Bahnaru având intenția de la bun început de a dobândi ilicit banii acestuia, deoarece cunoștea că SRL „Green Hills Mall” nu deține terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, iar în asemenea situație cota sa de 50 % deținută în SRL „Green Hills Mall” nu putea constitui prețul de 200000 euro, convingând partea vătămată că societatea deține asemenea active prin prezentarea documentelor eliberate de autorități anterior și care nu corespundeau realității obiective la

data încheierii tranzacției. Prin aceste acțiuni, cert se confirmă intenția inculpatului de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părții vătămate Alună Valeriu. Prin urmare, este neîntemeiată trimiterea părții apărării la prezența pe caz a unor relații cu caracter civil. Instanța menționează că, în cazul când una din părți, asumându-și angajamente, din start cunoaște că nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesară intervenția legii penale. Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil, se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și disponibilitatea efectivă a acestuia de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Totodată, instanța de judecată subliniază, că temeiul aplicării răspunderii potrivit art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale. Doctrina juridică de specialitate elucidează, că normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmarea unei decizii economice nereușite ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.). De asemenea, practica judiciară a demonstrat, că sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încape îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, sau de fapt nu dispune de activele care le înstrăinează, etc., își demonstrează rea-voința în raport cu victima. Astfel, imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură. Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), doar atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil. Dacă însă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesitatea intervenției legii penale. Din această perspectivă, se va mai sublinia, că delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. În același context, prezintă importanță și cercetarea altor circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile; 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună știință nu le va putea valorifica ; 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează ne dorința lui de a-și

executa angajamentele; 4) făptuitorul își asumă sistematic obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească etc. Față de aspectele enumerate mai sus, instanța de judecată reține că la caz, acuzarea de stat a prezentat suficiente probe din care rezultă că în perioada negocierilor cu Valeriu Alună și la data încheierii tranzacției Radu Bahnaru cunoștea cu certitudine că deși deținea 50 % cota-parte în SRL „Green Hills Mall”, societatea nu mai deținea în active terenurile în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, necătând la acesta a încheiat tranzacția la suma de 200.000 euro, din care de fapt a primit și a însușit suma de 50.000 euro, ulterior când s-a depistat înșelăciunea a restituit părții vătămate suma de 5000 euro, urmând ca 45 000 euro să fie restituiți în termen de 3 luni, dar nu i-a restituit până în prezent, cauzând părții vătămate Alună Valeriu daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința de judecată, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma penală, instanța califică fapta constatată și reținută în sarcina inculpatului Bahnaru Radu în baza art. 27, 190 alin. (5), și art. 196 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la afirmația părții apărării precum că la faza de urmărire penală a fost respinsă solicitarea privind efectuarea confruntării între Bahnaru Radu și Valeriu Alună, instanța de judecată relevă că, asupra acestei solicitări/plângeri s-a expus anterior procurorul în Procuratura Anticorupție, Alexandru Gaina, prin ordonanța din 23.04.2018 (vol.2, f.d. 33-35), indicând că, potrivit prevederilor art. 113 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care există divergențe între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, se procedează la confruntarea acestor persoane, inclusiv cu cele ale căror declarații sânt defavorabile bănuitului, învinuitului, dacă este necesar, pentru aflarea adevărului și înlăturarea divergențelor. Conform prevederilor normei citate supra, reiese faptul că solicitarea efectuării confruntării este ca un drept al învinuitului și a părții apărării, însă nu este o obligație pentru procuror sau organul de urmărire penală, dacă nu este necesar. Reieșind din faptul că, pentru aflarea adevărului, în cadrul urmăririi penale au fost examinate toate circumstanțele cauzei complet și obiectiv, cu administrarea suficientă a probelor concludente și pertinente (înscrișuri, documente, declarațiile martorilor, părții vătămate etc.), ce au stat la baza punerii sub învinuire și constatării vinovăției lui Radu Bahnaru de săvârșirea faptelor infracționale prevăzute la art. 27, 190 alin. (5) și art. 196 alin. (4) din Codul penal, nefiind întemeiate doar pe declarațiile părții vătămate Valeriu Alună.

15. Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța va lua în considerație limitele pedepsei prevăzute de lege pentru faptele săvârșite, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, de scopul urmărit de inculpat, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dar și circumstanțele lor personale.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie reținute în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 61 Cod penal, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real, îl prezintă persoana inculpatului, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Potrivit revendicării inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală.

Conform materialelor din dosar s-a stabilit că inculpatul la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află. Temei de aplicare a art. 79 Cod penal instanța nu a constatat.

Circumstanțe atenuante acuzatorul de stat nu a stabilit, precum nu au fost identificate nici circumstanțe agravante.

Cu referire la gravitatea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal (în redacția normei la momentul comiterii faptei), instanța reține că sancțiunea acesteia prevedea o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani. Respectiv, conform prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, aceasta se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, săvârșite cu intenție.

Totodată, instanța de judecată reține că lui Bahnaru Radu i-a fost incriminată tentativa de escrocherie.

Conform prevederilor art. 27 Cod penal, se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul

La fel, conform prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Reieșind din prevederile normei citate supra rezultă, că pedeapsa aplicabilă în privința lui Bahnaru Radu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, nu poate depăși termenul de 11 ani și 3 luni.

Astfel, instanța de judecată, consideră rațional de aplicat în privința inculpatului Bahnaru Radu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea și gestionarea banilor și bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Pornind de la scopul pedepsei penale, instanța de judecată, consideră că pedeapsa aplicată va influența asupra corectării și reeducării inculpatului Bahnaru Radu, precum și va contribui maximum la realizarea scopului pedepsei.

16. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce

se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă, iar în corespundere cu prevederile art. 11 alin. (3) din Codul de procedură penală, privarea de libertate, arestarea, internarea forțată a persoanei într-o instituție medicală sau trimiterea ei într-o instituție educațională specială, precum și prelungirea acestor măsuri, se permit numai în baza unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești motivate.

Conform informației prezentate de către Administrația Națională a Penitenciarelor la data de 21.11.2025, se informează că, Bahnaru Radu a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19.04.2019 în baza art. art. 27, 190 alin. (5), 196 alin. (4) Cod penal, art. 84 alin. (1) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24.09.2020, sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19.04.2019 a fost menținută fără modificări.

Potrivit materialelor cauzei și anume, încheierii și mandatului Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27.04.2018, ora 13:15 min., în privința lui Bahnaru Radu i-a fost aplicată măsura preventivă arestarea preventivă, fiind prelungită consecutiv până la data de 19.04.2019, data pronunțării sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 09.10.2020 i-au fost aplicate prevederile art. 473² Cod de procedură penală, termenul de pedeapsă fiind redus cu 1102 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 01.12.2021 i-au fost aplicate prevederile art. art. 385 alin. (5), 473² Cod de procedură penală, termenul de pedeapsă fiind redus cu 1104 zile.

La data de 02.12.2021 ultimul a fost eliberat din Penitenciarul nr. 3-Leova, în legătură cu aplicarea mecanismului compensatoriu prevăzut de art. 473⁴ Cod de procedură penală.

Astfel, termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data adoptării prezentei sentințe – 12.03.2026, ora 11:00, cu includerea în termenul executării pedepsei perioada aflării în stare de arest preventiv și durata pedepsei executate stabilite anterior prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19.04.2019, inclusiv a numărului de zile reduse stabilite prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 09.10.2020, și încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Cimișlia) din 01.12.2021.

17. Cu privire la măsura preventivă, instanța explică că, potrivit art. 175 alin. (2) din Codul de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Astfel, instanța constată că la moment, inculpatul Bahnaru Radu nu are aplicată măsură preventivă.

Astfel, în raport cu prevederile legale enunțate și ținând cont că instanța de judecată a concluzionat că vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor infracționale a fost dovedită pe deplin conform învinuirii formulate, concluzionând că doar pedeapsa sub formă de închisoare ar putea duce la corectarea și reeducarea inculpatului, instanța de judecată, pentru asigurarea executării sentinței, găsește de cuviință ca odată cu pronunțarea hotărârii să aplice față de Bahnaru Radu inclusiv măsura preventivă sub formă de „arestare preventivă”, cu anunțarea în căutare a acestuia și aplicarea consemnului de reținere la frontieră, conform pct. 27.1. din Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 862 din 18.12.2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.28/2024 cu privire la

frontiera de stat a Republicii Moldova (în vigoare 06.01.2025), în vederea reținerii și conducerii la instituția penitenciară corespunzătoare în vederea executării pedepsei stabilite.

Aplicarea măsurii preventive și dispoziția de anunțare în căutare, urmează a fi efectuată imediat, sentința în partea căutării urmând să se execute de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu cunoscut al inculpatului Bahnaru Radu, iar aplicarea consemnului de reținere la frontieră urmează a fi executat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, astfel ca termenul executării pedepsei să se calculeze începând cu data reținerii inculpatului și escortarea acestuia în cel mai apropiat loc de detenție.

Instanța de judecată reține că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest prin sentință, până la rămânerea definitivă a acesteia, nu mai este încălcat dreptul acuzatului la libertate și siguranță, prevăzut de art. 5 CEDO, or privarea de libertate a ultimului este deja justificată, întemeiată și necesară într-o societate democratică, urmărind un scop legal, atât de a împiedica să se ascundă de organele de drept, cât și să se asigure executarea sentinței, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul persoanei la libertate, garantat de lege și necesitatea aplicării față de el a arestului preventiv.

Or, potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, se conchide că nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent.

Relevantă, în acest sens este hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (*a se vedea Wemhoff v. Germania*, § 9; *Labita v. Italia [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov v. Federația Rusă*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz v. Turcia*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

În aceste circumstanțe, instanța consideră că este prezent cazul în care este o necesitate absolută de a aplica măsura de constrângere sub formă de arest preventiv față de Bahnaru Radu, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul acestora pentru executarea sentinței emise.

18. Judecând pe marginea chestiunii stabilite de art. 385 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată reține următoarele aspecte cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Conform prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Conform alin. (2) din art. IV din Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative, stabilește că în cazul infracțiunilor sau contravențiilor săvârșite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, calcularea termenului de prescripție se efectuează conform condițiilor și termenelor de până la intrarea în vigoare a legii.

Cu referire la gravitatea infracțiunii prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, instanța reține că sancțiunea acesteia la momentul comiterii faptei prevedea o pedeapsă cu amendă

în mărime de la 1350 la 2350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani. Respectiv, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, aceasta se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, instanța de judecată remarcă că, conform art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Instanța de judecată precizează că, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, în cazul expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală, nu este posibilă emiterea unei sentințe de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 din Codul procedură penală. Acest articol nu reglementează prescripția, temeiul legal aplicabil fiind prevăzut expres la art. 389 din Codul procedură penală. Totodată, art. 391 alin. (1) pct. 6) din Codul procedură penală se referă exclusiv la circumstanțele prevăzute de art. 275 pct. 9) din Codul procedură penală, care nu includ prescripția. În consecință, în situația intervenirii termenului de prescripție, instanța va emite o sentință de condamnare în conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul procedură penală.

Astfel, instanța relevă că din momentul săvârșirii infracțiunii, respectiv perioada lunii mai-iunie 2016, și până la examinarea cauzei în instanța de judecată au trecut mai mult de 5 ani, considerent din care, instanța stabilește că deși se constată vinovăția lui Bahnaru Radu în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) din Codul penal acesta va fi liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

19. Conform art. 227 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin. (1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 229 alin. (1), (2) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Urmare celor menționate, instanța consideră faptul că cheltuielile de judecată în mărime de 3920 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 41, 42 din 27.03.2017 (f.d. 152-165, vol. I), urmează a fi achitate de inculpatul Bahnaru Radu în contul statului. Având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, aceste cheltuieli au fost suportate de stat, iar procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, și în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a raportului de expertiză.

20. Conform art. 219 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul de agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Conform art. 220 Cod procedură penală, (1) acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. (2) normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. (3) hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Instanța de judecată relevă că, în cadrul ședinței de judecată avocatul Alexei Frunze, în interesele părții vătămate Valeriu Alună a înaintat cerere de chemare în judecată prin care solicită încasarea din contul lui Bahnaru Radu în Beneficiul lui Alună Valeriu a prejudiciului material în mărime de 44 800 euro, dobânda de întârziere în mărime de 62 393 euro, prejudiciul moral în mărime de 300 000 lei cauzat prin comiterea infracțiunii. În motivarea cererii a indicat că, urmare, acțiunilor ilicite săvârșite de către Radu Bahnaru, partea vătămată Alună Valeriu a suportat prejudicii materiale și morale evidente, care

necesită a fi puse în seama inculpatului Radu Bahnaru cu titlu de recuperare integrală. În special se constată prejudiciul material în sumă de 44 800 euro, ori în perioada 2016-2025, inculpatul nu a întreprins nici o acțiune în vederea achitării benevole a prejudiciului. De asemenea necesită atenție și dreptul reclamantului la încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea în termen a obligație pecuniară, drept statuat în temeiul art. 942 Cod civil (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract. Astfel, conform calculelor efectuate s-a constatat, că mărimea dobânzii de întârziere constituie suma de 62 393 euro pentru perioada 14.06.2016-19.03.2025 calculul se anexează. Capătul de cerere privind încasarea din contul pârâtului - inculpat în beneficiul reclamantului - parte vătămată a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile pârâtului, este întemeiat pe prevederile art. 2036 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, conform cărora, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Pornind de la normele materiale invocate supra, este de opinie că prejudiciul moral în cuantumul solicitat spre încasare în mărime de 300 000 lei este justificat anume pentru atenuarea consecințelor negative ale acțiunilor ilegale față de reclamant, comise de către inculpat, astfel cum ultimul, din intenție directă, a realizat fapta prejudiciabilă. Astfel, prejudiciul moral, în cuantumul solicitat, reprezintă compensarea suferințelor psihice suportate de către reclamant urmare a acțiunilor ilicite. Pretențiile de compensare a prejudiciului moral decurg exclusiv din circumstanțele și consecințele acțiunilor ilegale ale inculpatului, acestea fiind, suferințele psihice, trăirile reclamantului, toate aceste urmări, în ansamblu, afectând negativ participarea părții vătămate la viața socială, comparativ cu situația sa anterioară. Este, astfel de opinie că răspunderea pentru fapta cauzatoare de prejudicii este parte componentă a răspunderii sociale care revine fiecărei persoane pentru faptele sale, iar fapta comisă de inculpat, în circumstanțele descrise și care are drept consecință vătămarea reclamantului, angajează răspunderea civilă delictuală a inculpatului cu punerea în sarcina acestuia a obligației de compensare a prejudiciului moral invocat și solicitat.

20.1. Instanța de judecată menționează că de către partea vătămată și avocatul acesteia nu a fost prezentată careva informație cum a fost dedusă suma prejudiciul material de 44 800 euro, or, la materialele cauzei a fost anexat contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016. Contractul este încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat”. În baza contractului, Radu Bahnaru a luat cu împrumut de la Valeriu Alună suma de 45 000 euro, pe un termen de trei luni, începând cu 12.08.2016 până la 12.11.2016. La contract este anexă nr. 1 ce reprezintă - recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016, care a fost cercetat

conform procesului-verbal de cercetare din 24.04.2018 (f.d. 139-140, vol. I). De asemenea, la materialele cauzei a fost anexat ordinul de încasare a numerarului nr.7215 din data de 20.03.2019 prin care lui Alună Valeriu i-a fost transmisă suma de 2 000 lei, cu titlu de restituire a datoriei (f.d. 161, vol. 4).

Reieșind din cele menționate, instanța de judecată dispune încasarea din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Alună Valeriu cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a sumei de 45 000 (patruzeci și cinci mii) euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM la momentul executării sentinței, cu includerea în suma recuperării prejudiciului a sumei de 2 000 (două mii) lei, transferați lui Alună Valeriu la data de 20.03.2019, conform ordinului de încasare a numerarului nr.7215 din data de 20.03.2019 (f.d. 161, vol. 4).

20.2. Cu referire la solicitarea de a se încasa din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Valeriu Alună a dobânzii de întârziere în suma de 62 393 euro pentru perioada 14.06.2016-19.03.2025, instanța de judecată o va admite în principiu, din motiv că, în susținerea acțiunii civile partea vătămată nu a prezentat careva înscrisuri care ar justifica suma de 62 393 euro pentru perioada 14.06.2016-19.03.2025, or, potrivit informației anexate la acțiunea civilă este indicată suma de 63 273,64 euro, dobândă de întârziere calculată pentru perioada 01.09.2014 până la data de 12.06.2025, pe când potrivit actului de învinuire Bahnaru Radu a comis faptele imputate în anul 2016. Astfel, pentru a nu se admite încălcarea drepturilor persoanei prejudiciate și a acorda acesteia de a își valorifica dreptul de a obține o despăgubire în urma acțiunilor inculpatului, instanța de judecată va admite în principiu acțiunea civilă urmând ca asupra cuantumului acesteia să se expună instanța civilă. Or potrivit prevederilor art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

20.3. Potrivit art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile.

Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerație

valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată.

Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămărilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței.

De asemenea, urmează să se țină cont de criteriul intensității durerilor fizice și psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată. Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și în funcție de circumstanțele cauzei.

Totodată, instanța de judecată, reține că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală. Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei, suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice, măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate.

Astfel, instanța consideră că în speță, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, însuși faptul tragerii la răspundere penală a inculpatului Bahnaru Radu și aplicarea unei pedepse penale nu ar constitui pentru partea vătămată o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit în urma săvârșirii de către inculpat a infracțiunii. Or, prin condamnarea inculpatului, instanța nu are puterea de a restabili părții vătămate situația anterioară încălcării drepturilor lui și în acest sens, este necesară acordarea unei sume de bani cu titlu reparator pentru prejudiciul moral suferit.

Relativ la întinderea despăgubirii pentru acest prejudiciu moral, la care reclamantul este îndreptățit, instanța de judecată statuând în echitate, printr-o apreciere atentă și pertinentă a complexului material probator, va da o evaluare adecvată daunelor compensatoare, fiind, totodată, imparțială și echidistantă în acest sens.

Totodată, se reține că estimarea de către reclamant a prejudiciului moral la suma de 300 000 lei, instanța de judecată, o consideră ca fiind exagerată. Ele nu pot fi deturnate de la scopul lor, prin majorare, așa cum solicită reclamantul în acțiune, deoarece i-ar conferi acestuia un folos material necuvenit, fără justificare cauzală.

Astfel, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate Valeriu Alună, gravitatea suferințelor psihice suportate de aceasta, suferințele morale și prin ce s-au manifestat acestea, mărimea prejudiciu moral încasat urmează a fi proporțional în raport cu suferințele psihice suportate în urma acțiunilor

infracționale ale inculpatului. Luându-se în considerație prejudiciul cauzat prin pierderea posibilității de desfășurare a activității cotidiene, trăiri spirituale și perturbarea moralului, instanța de judecată conchide că o despăgubire în valoare de 50 000 lei este pe măsură să aducă satisfacție echitabilă părții civile.

În acest sens, instanța de judecată dispune de a încasa din contul inculpatului Bahnaru Radu în folosul lui Alună Valeriu, a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei.

21. În conformitate cu art. art. 157 alin. (1), (2) Cod procedură penală, – de păstrat la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.

Mijlocul material de probă și anume: actul adițional cu privire la modificările și completările înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; decizia înregistrării modificărilor din 27.06.2017, prin care Radu Bahnaru a fost exclus din componența asociaților cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%), (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului/examinare/din 21.04.2018); ordonanța de recunoaștere în calitate de document din 24.04.18 prin care a fost recunoscut în calitate de document - extrasele din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014 și 25.11.2016 (f.d. 143-144; 121-122, vol. I); autodenunțul formulat de Bahnaru Radu din 19.08.2016 (f.d. 49-53, vol. I) – de păstrat la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.

22. În conformitate cu prevederile art. 162 Cod de procedură penală, în cadrul soluționării cauzei în fond, instanța hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

Astfel, corpul delict: contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, din 17.06.2016, acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 încheiat între Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2 exemplare original, contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat” a sumei de 45 000 euro, cu anexă ce reprezintă - recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016, (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/din 21.04.2018) (f.d. 141-142, vol. I) – de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

23. În conformitate cu prevederile art. art. 101, 157, 159, 162, 227-229, 384-386, 389, 400 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Bahnaru Radu *****, născut la *****, IDNP: *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) din Codul penal și se liberează de pedeapsă penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Bahnaru Radu *****, născut la *****, IDNP: *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei legi, i se stabilește o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea și gestionarea banilor și bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data adoptării prezentei sentințe – 12.03.2026, ora 11:00, cu includerea în termenul executării pedepsei perioada aflării în stare de arest preventiv și durata pedepsei executate stabilite anterior prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19.04.2019, inclusiv a numărului de zile reduse stabilite prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 09.10.2020, și încheierea Judecătoriei Cimișlia (sediul Cimișlia) din 01.12.2021.

În scopul asigurării executării sentinței, se aplică în privința inculpatului Bahnaru Radu măsura preventivă – arestul preventiv – până când sentința va deveni definitivă, cu anunțarea acestuia în căutare și aplicarea consemnului la frontieră, dispoziție judecătorească care se execută imediat, începând cu data pronunțării sentinței – 12.03.2026, ora 11:00, iar termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data reținerii lui Bahnaru Radu, cu escortarea acestuia la cel mai apropiat loc de deținere.

Sentința judecătorească în partea căutării se va executa de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu cunoscut al inculpatului Bahnaru Radu, iar aplicarea consemnului de reținere la frontieră urmează a fi executat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Se încasează din contul lui Bahnaru Radu *****, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3920 (trei mii nouă sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 41, 42 din 27.02.2018.

Se admite parțial, acțiunea civilă înaintată de Alună Valeriu.

Se încasează din contul lui Bahnaru Radu ***** în beneficiul lui Alună Valeriu, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, a sumei de 45 000 (patruzeci și cinci mii) euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM la momentul executării sentinței, cu includerea în suma recuperării prejudiciului a sumei de 2 000 (două mii) lei, transferați lui Alună Valeriu la data de 20.03.2019, conform ordinului de încasare a numerarului nr.7215 din data de 20.03.2019 (f.d. 161, vol. 4).

Se încasează din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Alună Valeriu, a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei.

Se admite în principiu acțiunea civilă în partea ce ține de încasarea din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Valeriu Alună a dobânzii de întârziere în suma de 62 393 euro pentru perioada 14.06.2016-19.03.2025, urmând ca asupra cuantumului acesteia să se expună instanța civilă.

Mijlocul material de probă și anume: actul adițional cu privire la modificările și completările înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice și operate în Statutul firmei „Green Hills Mall” SRL înregistrate la 27.06.2017; decizia înregistrării modificărilor din 27.06.2017, prin care Radu Bahnaru a fost exclus din componența asociaților cu partea socială în valoare de 2700 lei (50%), (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/ din 21.04.2018); ordonanța de recunoaștere în calitate de document din 24.04.18 prin care a fost recunoscut în calitate de document - extrasele din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral ***** și ***** din 18.03.2014 și 25.11.2016 (f.d. 143-144; 121-122, vol. I); autodenunțul formulat de Bahnaru Radu din 19.08.2016 (f.d. 49-53, vol. I) – de păstrat la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.

Corpul delict: contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, din 17.06.2016, acordul privind vânzarea cotei în firma „Green Hills Mall” SRL din 14.06.2016 încheiat între Bahnaru Radu și Alună Valeriu (în fragmente de hârtie lipite pe filă de format A4) în 2

exemplare original, contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, încheiat între Valeriu Alună în calitate de „împrumutător” și Bahnaru Radu în calitate de „împrumutat” a sumei de 45 000 euro, cu anexă ce reprezintă - recipisa despre recepționarea sumei împrumutate de Radu Bahnaru din 12.08.2016, (descriș în procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/din 21.04.2018) (f.d. 141-142, vol. I) – de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător
Liliana Cușcă**